

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 33/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.априла 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, седите.

Да констатујемо да су ту:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, затим стручни сарадник из тужилаштва Иван Дузлевски,

Браниоци Дејан Недић и за Бошковића, Љиљана Спасојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која мења и кога још? Никога. Добро.

Затим Немања Говедарица, затим Марко Миловић, Илија Радуловић, Здравко Крстић, Марко Кастратовић и Бојан Ресавац.

Нису ту господин Планојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите само микрофон.

АДВ.НЕМАЊА ГОВЕДАРИЦА: За Владана Петровића, Немања Говедарица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко мења?

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Адв.Марко Миловић ће мењати колегу Планојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Планојевића, Ђукановића?

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: И Ђукановића. Ево и Ђукановића ћу мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Планојевића имамо браниоца али истина само за Хасани Ахмета, док у односу на Хасани Назифа, дакле јесте Ви сагласни да мења Марко Миловић вашег браниоца? И Ви сте сагласни, добро.

Дакле опт.Назиф Хасани и Мемиши Агуш потврђују климањем главе из просторије где се налазе оптужени, да су сагласни да њихове браниоце мења адв.Марко Миловић.

Затим ту су тумачи Гани Морина и Еда Радоман Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се добро.

Судски тумач за албански језик ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Оптужени немају превод уопште. Не знам да ли ви на српском чујете? О ни се жале да немају превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сада имају, сада је уреду. Сада имају, сада имају превод. Значи главни претрес се наставља тако што јавност више није искључена, дакле суђење је јавно и за данас претрес

настављамо тако што смо позвали вештаке, за данас су позвани вештаци Ана Најман и др Зоран Ђурић, који су ту. Ја се надам да су ту, позовите их да уђу, а вештаци који су били предвиђени за јуче, дакле Бранко Мандић и Ана Најман договорићемо се то ће морати да буде у неком другом термину.

Судски тумач за албански језик ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија да ли могу да кажем нешто пре почетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Судски тумач за албански језик ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Синоћ после 18 часова није радила техника у другој кабини у којој се налази колега Гани, тако да је неколико пута било прекида и мојој кабини, е обзиром да сам ја преводила и на српски и на албанском било је прекида и у тренутку пребацивања канала, а уколико буде неких проблема ради транскрипта, ја вам сад то говорим, спремни смо и колега и ја да преслушамо овај део, како би превод био што квалитетнији, ето чисто због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово су дакле сви чули. Добар дан. Изволите, да ли хоћете да, најзгодније би било да седнете овде, ту где су ова слободна места и да тако наставимо претрес.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

ИСПИТИВАЊЕ ВЕШТАКА

Присутни су др Зоран Ђурић и др Ана Најман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас за данас због тога што сте обавили вештачење сведокиње Ц1 и Ц2, дали сте писмени налаз и мишљење и позвали смо Вас данас ради неких додатних разјашњења, евентуално питање ако имају оптужени или одбрана или тужилац, можда ћемо имати и ми нешто, а у односу на ова друга вештачења која је обавила госпођа Ана Најман са др Бранком Мандићем разговараћемо у неком другом термину. Дакле сада се бавимо овим вештачењем које сте дали 02.02. за сведокиње Ц1 и Ц2, па ћете нам ви оним редом како ви то будете сматрали да треба или онако како будете проценили, ја нисам сигурна када ја постављам питања које питање је упућено коме од вас, да нам дате одређени одговор. Прво да Вас питам да ли обоје остајете при овим налазима? Добро, само ћете укључивати микрофоне.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Је ли се сада чује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Дакле др Зоран Ђурић. Можете и овде код доктора. И Ана Најман каже да.

Др Зоран Ђурић са подацима као на списку сталних вештака, упозорен, опоменут након што се потсећа на заклетву коју је положио, исказује да остаје у свему при налазу и мишљењу који је дао везано за сведокиње Ц1 и Ц2 од 02.02.2010. године.

Ана Најман, са подацима као на списку сталних судских вештака, упозорена, опоменута након што је суд потсећа на заклетву коју је положила исказује да у свему остаје при налазу и мишљењу које је дала за сведокињу Ц1 и Ц2 од 02.02.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сада издиктирала оно што се подразумева, а то је да су Ваши подаци претпостављам исти као на списку сталних судских вештака, ми смо то проверавали и да вас потсећам да је то вештачење дато у складу са заклетвом коју сте положили и у свему по правилима ваше струке по најбољем знању и умећу. Констатовала сам да сте ви у свему остали при тим налазима. Оно што сада следи то је неки нови редослед испитивања. Испитаће вас, требало би да вас испита прво тужилац, али обзиром да сам ја одредила, односно веће одредило то вештачење питаћу вас прво ја за сведокињу Ц1, бавимо се тиме, дали сте налаз и мишљење па сте констатовали одговарајући на нека наша питања, и објашњавајући шта сте то закључили након разговора са њом и неког обављеног тестирања, рекли сте да она има пострауматски, хронични пострауматски стресни поремећај, депресију умереног степена и психосоматске поремећаје, па ћете нам објаснити мало тај пострауматски стресни поремећај, депресију и тако даље, онако у најкраћим цртама, мислим да је то господин Ђурић је ли тако, др Ђурић, хоћете да нам кажете онда шта је то пострауматски стресни поремећај, онако кажем вам најкраће, депресија и какви су то психосоматски поремећаји мада су они нешто овде и објашњени?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Пострауматски стресни поремећај је психички поремећај који настаје код људи који доживе неко изузетно искуство за које у редовном васпитању и одрастању нису могли бити припремљени, као што је на пример тортура, покушај убиства, покушај силовања, лишење слободе, ратно заробљеништво, пожар и томе слично, овде је реч о преживљеном заробљеништву и силовањима којима је била изложена испитаница Ц1, са становишта тога преживљеног искуства она је имала тај предуслов који је могао довести до пострауматског стресног поремећаја и колегиница Најман и ја смо психијатријским и психолошким испитивањем и телесним прегледом код ње утврдили знаке тог поремећаја. Тај поремећај има хронични ток, јер сваки пострауматски стресни поремећај који траје дуже од 6 месеци прерастао у хронични облик и траје практично доживотно. Оно чиме се одликује

тај поремећај то су три групе симптома, прву групу чине присилна сећања тзв.интрузије, то су неконтролисане појаве сећања и успомена везаних за трауматично искуство. Другу групу симптома чини понашање избегавања што би значило да особа која је преживела неку трауму избегава како места на којима се то догодило, тако и сваку врсту помињања и сусрета са особама које би нешто о томе могле знати или оне мисле да знају и трећа врста симптома који се запажају код оваквих особа то су тзв.вегетативни знаци, то су знаци пренадражености аутономног нервног система, а који се показују као лупање срца, знојење, убрзано дисање, поремећај крвног притиска, поремећај функције органа за варење. Све ове симптоме смо нашли код испитанице Ц1 и према подацима које смо од ње саме добили и из медицинске документације коју смо имали на увид, ти симптоми код ње трају од 1999. године и везани су непосредно за преживљено трауматично искуство у овом предметном догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам овде стоји негде на страни 8. пошто видим да имате налаз да стресне ситуације нарушавају њене контролне механизме и омогућавају да телесне тегобе буду у првом плану, је ли то то исто везано за тај пострауматски поремећај или не?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Смањена толеранција на стрес, односно народним језиком речено свако узбуђење је једна одлика коју стекну особе које болују од тог пострауматског стресног поремећаја, због тога оне не успевају да одрже да тако кажем спремност да учествују у свакодневним догађањима на онај начин како су то могле пре појаве болести него их просто обузимају разне тегобе које се појављују онда када их неки окидач покрене. Окидач је неко сећање, неки сусрет или просто та тзв.интрузија, то наметнуто размишљање или сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још нешто што је мене овако исто занимало то је опет сада мислим да је то сада део за психолога, а не за Вас, то је један термин нормална тупост, затим нормална физиолошка тупост, то је неки други термин из овог налаза, шта то значи и какав је дакле то се вероватно односи на интелигенцију, какав је утицај те интелигенције на непосредно опажање и на упамћивање и касније на репродукцију упамћеног?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Могу ја сада да одговорим. Па ево овако код испитанице Ц1 након спроведеног психолошког тестирања и испитивања интелектуалних способности добила сам резултате који указују на нумерички показатељ интелектуалних способности који је IQ-80, то је категорија која припада тзв.нормалној тупости или можда у лаичком разумевању интелигенција која је испод просечне, пошто је IQ-90, тј.91 доња граница просека. Ово су особе па је то карактеристика и испитанице Ц1 које имају један конкретан ниво мишљења, конкретан

ниво закључивања, релативно сиромашан ниво формалног образовања и обавештености, али ово је категорија која не припада интелигенцији која се сматра субнормалном, хоћу рећи интелигенцији која би се класификовала као дебилитет или нешто испод тога. Значи овакве особе укључујући и особу Ц1 имају више успеха у учењу из искуства, у учењу из свакодневних животних ситуација и као што је случај и са особом Ц1 много мање су успешне у учењу, у формалном школском учењу. Ја сам то у свом налазу и објаснила, значи ту разлику између те флуидне и кристализоване интелигенције, што се овде најбоље и осликало. Значи она је вешта, она нема фонд знања и нема вербални фонд којим би могла да опише богато неку ситуацију, она то ради на један много, много сиромашнији и једноставнији начин, али то не искључује да она може тога да се сети, да обележи, да перципира и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад мене интересује првенствено значи моћ запажања у ситуацији када кажете да је та интелигенција таква, када кажете да је разликовање битног од небитног недовољно издиференцирано, интересује ме та њена способност запажања, способност упамћивања и касније репродукције упамћеног у ситуацији када опет у том налазу кажете не зна да броји унатраг, не разликује прсте на руци, али не зна како се зову?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Видите њена способност разликовања битног од небитног и уопште констатација недовољног разликовања битног од небитног код ове категорије интелектуалних способности подразумева само то да испитаница у једном тренутку све сматра важним и све сматра неважним, она не прави ту фину диференцијацију и значи то је та констатација која се односи на ово неразликовање битног од небитног, значи то може да се манифестује на тај начин што она рецимо може веома опширно да прича о неким неважним детаљима, а да неке круцијалне детаље просто само помене или рецимо само их, или их чак и не зна и тако даље. Опростите, друго питање је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи способност запажања и способност репродукције упамћеног посебно протеком времена?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Она памти оно што је за њу било најупечатљивије, то могу да буду и неки периферни детаљи, али то не умањује јасност и децидност њеног сећања, она можда не може до детаља и тако опширно да репродукује оно све што је видела или доживела, нарочито видела јер то је перцепција, али оно што је перципирала, то на један јасан начин репродукује, не богато, значи не богатим речником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сад не знам опет за кога је ово питање, да је услед протекла, дакле ако онда би се бавили тим протеком времена, како тај пострауматски стресни поремећај утиче на сећање осим тих

детаља који се враћају, како каже др Зоран Ђурић, неких слика које се враћају и шта то значи услед протеча времена губе се детаљи у њеним исказима?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Па ја бих пошто већ сада говорим, ја бих само наставила овај један мали део па ће др Ђурић да настави везано за пострауматски стресни поремећај ако немате ништа против. Значи овај један део се односи на психологију сећања и на перцепцију и репродукцију и то је област којом се бави психологија. То само значи да услед протеча времена неки детаљи или неке слике које се недовољно, просто бледе, и друго што постоји још један фактор то је уметнутих неких других доживљаја који су се дешавали у животу испитанице, који могу у неком смислу да осиромаше ту перцепцију и самим тим и репродукцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви докторе шта кажете за то како тај пострауматски стресни поремећај утиче на перцепцију?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Кад је реч о трауматичним искуствима, она се на жалост оболелих не заборављају, значи то што колегиница Најман каже о блеђењу сећања и губитку детаља, то се односи на неке радње које нису биле директно трауматичне, које су могле бити везане за трауматичне догађај, али оно што остаје урезано у памћење и у душе људи који оболе од пострауматског стресног поремећаја, значи трауматични догађаји се практично не заборављају док год мозак тих особа функционише, док год има пуни обим ткива, тј. док се не смањи услед рецимо деменције, они памте све. У том смислу нема заборављања трауматичних догађаја и значи не би било пострауматског стресног поремећаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да одмах пређемо и на овај, сем ако немате, имате нешто још за ову испитаницу Ц1 да нам кажете што нисте рекли или што вас нисам питала па да одмах пређемо на ову Ц2.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ви сте питали о њеним болестима, о депресији и психосоматским поремећајима, депресија је изражена у средњем, па и до тежег степена са честом појавом суицидалних идеја код ове испитанице Ц1, депресија је коморбидна појава, то значи да се појављује упоредо са основном болешћу, односно основним поремећајем пострауматским стресним поремећајем и отежава практично и њен опоравак, уствари доводи у питање у потпуности, у суштини подржава трајање пострауматског стресног поремећаја тим падом енергије и променом расположења, који су хронични и често оптерећени тим суицидалним мислима и покушајима. То, такве појаве се региструју код испитанице Ц1, као и појаве психосоматских поремећаја пре свега хипертензије, значи повишеног крвног притиска и појаве лупања срца народски речено, које се у сваком узбуђењу

неконтролисано појављује. Наиме, њена способност да физиолошка способност да рефлексно се уравнотежи сваки напор, па и то лупање срца је овом болешћу прекинута, односно поремећена тако да то тахикардија, то лупање срца производи повишен притисак, повишен притисак ствара терен за даље лупање срца, слабљење срца и она је уствари један тежак болесник од кардиоваскуларне болести каква је хипертензија и поремећај срчаног ритма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она има и шећер чини ми се је ли тако?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Она има и шећерну болест, то је такође психосоматска болест, односно постоји психосоматска компонента у настанку те болести, много је важнија она наследна компонента, међутим је чињеница да људи који преживе нешто страшно лакше оболе и брже оболе од шећерне болести што се десило и испитаници Ц1. Има такође неке чворове у тироидној жлезди, значи поремећај функције штитне жлезде, и то би било отприлике, то би био тај списак њених болести који тешко оштећују здравље. Постоји болест која није директно везана за трауматско искуство, то је артериосклероза, та болест значи има практично секундарни значај јер је последица дуготрајног повишеног крвног притиска који оштећује крвне судове. Значи у свему према документацији коју смо имали испитаница Ц1 пре трауматичног искуства о коме говоримо, није боловала ни од каквих телесних и психичких болести, а сада болује и од психичких и од телесних болести које јој значајно угрожавају здравље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да искористим одмах да Вас питам и за ову сведокињу Ц2, за коју сте такође рекли да има хроничан пострауматски стресни поремећај, депресију тежег степена, да она има такође повремене вербализације суицидалних идеја, али да је имала како овде стоји и проблем у комуникацији са вама.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ја ћу одговорити, испитаница Ц2 такође има хронични пострауматски стресни поремећај везан за преживљено трауматично искуство и има депресију тежег степена са значајним тренуцима регресивног понашања који јој отежавају комуникацију са особама које је било на који начин потсећају или могу потсетити на људе који су били укључени у процес тортуре, злостављања или неког таквог трауматичног искуства. То се испитаници Ц2 догодило приликом психијатријског и психолошког испитивања које смо имали, јер у неколико наврата она није могла поднети разговор, односно испитивање од стране мене мушкарца, који је испитивао јер је њена асоцијативност била врло снажно покренута тиме што ја припадам мушком полу, као што то и њени злостављачи припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то због пола је ли?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Значи у тим тренуција она није била способна да реално мисли да и да повезано говори о ономе што јој се догодило, она се заустављала и биле су јој потребне, било јој је потребно извесно време да се смири, била јој је потребна терапија лековима да се смири. Она узима врло снажне лекове који могу да умире тако јака узбуђења каква она доживљава и тек после тога је могла да се народним језиком речено да кажем прибере и разложно одговара на постављена питања и да размишља о оном што јој се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То испитивање за сведокињу Ц2 је трајало дуже, чини ми се чак неколико дана.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Испитивање је трајало да, у два наврата, значи укупно већи број сати, не знам четири, пет сати негде, први пут је прекинуто како због тих појава немогућности сарадње под утицајем јаким емоција, тако и због исцрпљености не само трајањем испитивања него и количином непријатних садржаја који су били евоцирани, који су исцрпљивали испитаницу. У другом наврату ми смо употпунили то испитивање и привели га крају да тако кажем, на довољно добар начин по њу и довољно користан за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и констатовано овде где каже емоционални доживљај који прати њен вербални исказ, је ли тако, је снажан.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте и констатовали у том делу тамо на страни 12 код овог налаза за сведокињу Ц2.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То је оно што сви у искуству имају, дакле кад се неко јако узбуди не може ништа да каже, као да изгуби способност да говори једно време, то се дешава и у свакодневном животу стим што код испитанице Ц2 је то последица психичког поремећаја насталог због предметних догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте нам објаснили ову депресију тежег степена и ту код ње присутну вербализацију суицидалних идеја?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Депресија тежег степена постоји као упоредни поремећај посттрауматском стресном поремећају, и део је једног општег поремећаја доживљаја себе и губитка поверења у људе које је доживела испитаница Ц2 после трауматичног догађаја, губитка способности да осети задовољство и губитка доживљаја да живот има смисао. Њена та снажна узбуђења каква смо ми регистровали приликом испитивања су наравно могућа и у свакодневном животу и у тим тренуцима она може да угрози себе и да изврши суицид, због тога узима неуролептике, то су јаки лекови који смирију централни нервни систем и тиме омогућавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то овај «рисполепт»?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То је лек који се даје код оболелих код шизифреније, која је ето тешка душевна болест. У овом случају се због тих јаких узбуђења и описаног, описаних стања и понашања даје и код ове особе која има пострауматски стресни поремећај и ту депресију са суицидалним идејама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је ту терапију већ узимала пре овога прегледа код вас?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да она је са том терапијом дошла и она је за време прегледа морала да попије таблету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, видим да је констатовано да је узела таблету.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да, да би се прибрала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се то узима свакодневно или мислим кад.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То је терапија коју она мора да узима свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакога дана?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За њу је констатовано да је како овде каже за интелигенцију, односно да је интелигентнија на нивоу солидног просека, дакле интелигентнија него сведокиња Ц1, али да што се тиче тог упамћивања да нема проблема, да нема проблема ни у репродукцији али да је та способност интерпретације репродукције тог упамћеног лимитирана утицајем краткотрајних снажних емоција, то тако овде стоји, ако сам ја то сажела негде, је ли то тако?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Јесте, то је управо ово што је др Ђурић објаснио, значи то тече једним уобичајеним редоследом и онда у једном тренутку када то њено узбуђење достигне одређени ниво који она не може више да поднесе, онда се она узнемири и њој треба једна врста паузе, подршке која је ишла чак и у том смислу да сам ја морала да будем окренута према њој као жена, је ли, и да будем стрпљива и да је смирујем, а др Ђурић је био иза мене и комуникацију смо што се тиче овог свега одвијала се на један такав начин и што је довело до тога да је она целокупно психолошко испитивање могла и да издржи до краја, с обзиром да оно ипак траје једно извесно време и захтева једну поприлично велику концентрацију и усредсређеност и што се тиче одговарања на одређена конкретна питања, а и што се тиче одређених захтева везано за постављене задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад каква је та њена репродукција, имамо ту пострауматски стресни поремећај, па имамо терапију коју, ту јаку терапију тако за неку болест која нама у обичном свету делује крајње озбиљно, па онда имамо депресију каква је ту способност репродукције упамћеног и каква је иначе њена способност запажања и упамћивања?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Па видите њена способност и запажања и упамћивања је била врло јасна, ја мислим да сам употребила речи у налазу и децидне или децидиране, јер оно што је она тврдила, и у чему је она била сигурна она је на томе веома јасно, чак можда у једном тренутку могу да кажем и мало гласније инсистирала, није се користила ни са једним моментом нечега се она није сигурно сећала, али се врло чврсто и ригидно држала својих сећања која су јој остала и даље жива, ја морам да кажем да ова испитаница нема бар на тестовима, нема неке значајне когнитивне испаде то што је њена интелектуална ефикасност, јер то нису интелектуалне способности, то је интелектуална ефикасност под утицајем емоционалних фактора и хроничног стресног обољења или доживљаја, то је нешто што траје неко време, па се враћа у своју нормалну фазу значи, али њени капацитети су такви какви јесу, значи она има неки IQ-90 са неким нивоом образовања које је нешто изнад акок поредимо испитаницу Ц1 и Ц2, је ли, а то прати неки ниво солиднијег формалног образовања кроз које је она прошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сад не знам за кога је ово питање, од вас двоје, рећи ћете сами, ми смо овде те сведокиње испитивали на тај начин што се у судници налази један посебан део, ви га одатле не видите, можда га и видите, тако што ми те сведокиње заправо нисмо имали овде испред себе и осим што су имале псеудоним ми смо њих могли да видимо само на мониторима и само тако да их чујемо. Једног тренутка имали смо примедбу од стране оптужених и њихових бранилаца да сведокиња Ц2 говори као да чита. Дакле да говори онако без икаквог подизања гласа, без застајкивања у говору, без размишљања шта ће оно, шта је оно што ће наредно да каже, без неких поштапалица у говору, дакле као да чита оно што је испред ње. И онда смо то морали да решимо чак и тако што је неко из судске страже ушао у кабину па рекао нема папира, она је вадила ту, ми смо њој прегледали кесу коју је имала са својом медицинском документацијом и тако даље, да се види да она тај папир нема, само камеру, е сад ви нама кажите је ли то има, да ли је то симптом, да ли се тако показује нека од ових њених болести, ако је то бише болести, да ли је она једноставно и са Вама тако разговарала, можда она тако иначе говори, не само овде, него иначе. Шта је то?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Па то је једним делом психолошки механизам одбране који се зове дисоцијација и који се често среће, значи када је ниво јачине и снажности непријатних догађаја толико велик да особа не може то да обради ни на један други психолошки начин, онда наступа тај механизам психолошки одбране дисоцијација као отцепљење «условно речено» и она прича о томе као да се то не дешава, она, он свеједно особа прича о томе као да у том тренутку она нема емоције, као да је то нешто што је отцепљено, и сама реч дисоцијација каже

отцепљеност, значи то се дешава као један рапорт, јесте, неком другом се дешава. То је један механизам, психолошки механизам, који се често срећи и пратећи је механизам код свих саопштавања у неким трауматичним догађајима и то није ништа да кажемо необично и ново, поготово што имамо овде у питању и један проток времена, тј. значи ту временску дистанцу од 10-так година тако да је то нешто што њу враћа, особу браћа у тај неки период који је био трауматичан и тај механизам је сасвим за очекивано и са психолошког и са психијатријског аспекта да се максимално да кажем користи то, то је просто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је уобичајено?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То је просто део заштите особе у тренуцима кад доживљава нешто трауматично или се потсећа на нешто трауматично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И иначе дакле не само код оних који имају посттрауматски стресни поремећај него и иначе?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е оно што је нас, што је мене занимало, а што овде нисам нашла у овим налазима, ако имамо две такве особе, значи можете одговор и да раздвојите, таквих капацитета интелектуалних, емоционалних о којима причате, са таквим поремећајима који су последица нечега што им се догодило, болестима које су уследиле иза тога, да ли те особе разрешавају свој проблем и оно што им се десило тако што као злочинце означавају било кога и могу да означе било кога ко се доведе пред њих. Дакле, да ли ја свој проблем ако га ја имам или било ко или ове сведокиње, тај проблем са тим страшним што се мени десило, са тим са чим ја живим неких 10 година, могу да разрешим у једном тренутку, конкретно ове две је ли могу да разреше тако што ће рећи е добро коначно сте нашли тога ко је мени урадио и означићу било кога кога ми доведете и кога ми неко ко је у ситуацији да је у сваком случају надмоћнији, да је на некој позицији да тако некога идентификује, ухвати, казни за то, да га означим као некога ко је то урадио, да ли се то њима може десити, да ли то иначе може да се деси код тих болести, код тих поремећаја и да ли је код ових конкретних особа са овим поремећајима, са овом структуром личности тако нешто могуће?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми нисмо утврдили да су испитанице Ц1 и Ц2 такве да би могле оптужити било кога за оно што им се догодило. Оне наине у тренуцима потсећања на трауматична искуства реагују као што смо описали, то је и дисоцијативним стањима и говоре као да су аутомати, као да читају, или се јако узбуђују и не могу да говоре, али то није у нашем испитивању довело до закључка да су оне спремне да оптуже било кога. Оне просто могу да направе селекцију

између објеката, људи, особа које су их могле угрозити и раздвојити која их је особа угрозила или могла угрозити више, а која то није урадила. Значи ове две особе обзиром на своје интелектуалне и емоционалне капацитете су способне за ту врсту раздвајања, оне нарочито Ц2, нису способне да издрже велики притисак психолошки и тада прекидају комуникацију као што се десило приликом психолошког испитивања, или је на неуобичајен начин одржавају као што се то догодило за време суђења када је присутнима изгледало као да чита, али то не значи да оптужују било кога, једноставно количина узбуђења коју доживљавају у том тренутку је таква да не могу на уобичајен начин да саопште оно што су доживеле, али притом нисмо добили да фалсификују сећања и да оно што су доживеле приписују особама које то нису могле урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја мислила приписују, нити сам мислила оптужују, ја сам мислила, да, да нисам кажем ни мислила приписују нити оптужују, него да оне могу једног тренутка када неко каже ко је надмоћнији од њих, доведе неку особу да разреши свој проблем и да кажу коначно је откривен тај неко ко је урадио, без тог терета да оне неког оптужују. Знате.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Понашање о коме постављате питање се дешава када неко трпи тортуру па онда за време тог трпљења је спреман да уради било шта да се тога ослободи. Ми нисмо имали ту ситуацију са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и само нам још кажите каква је то болест шизофренија и да ли је та болест код ове сведокиње Ц2, да ли је успостављена та дијагноза или она има неку другу дијагнозу а користи лекове који се користе и за једно и за друго?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Сведокиња Ц2 нема шизофренију, значи нема никакву трајну или привремену душевну болест, користи лекове који се између осталог користе и у лечењу шизофреније зато што је степен поремећаја здравља код ње, степен њеног узбуђења и емоционалног поремећаја такав да не може да се смири другим лековима, нити другим начинима, не може ни подршка ни мировање ни зелена трава ни проток, течење воде поред које се људи често смирују, ништа неможе да их умири, него врло снажни лекови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да ли још госпођа Ана Најман има нешто да дода?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да додате везано за ова питања?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Не бих у овом тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада ћемо прећи на то да ли чланови већа имају питања? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Ја би се само надовезала, да ли можете конкретно да нам кажете везано за сведокиње Ц1 и Ц2, да ли су склоне конфабулацијама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће госпођа Ана Најман, је ли? Је ли има ту конфабулација?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Током психолошког испитивања наравно нисмо констатовали да постоје елементи који би указивали и на постојање поремећаја свести који се сврстава у конфабулацију, а то би значило да је то на један патолошки начин презентовано, да се на патолошки начин презентовани измишљени догађаји и људи, то се најчешће дешава код деце, болесних особа, органски болесних особа, што у овом случају наши налази нису потврдили, тако да ми у том смислу нисмо ни закључивали јер то не постоји. Ми смо констатовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не говоримо о конфабулацијама, ја разумем да се о конфабулацијама говори када се ради о деци, о млађим особама или о особама које имају неке органске поремећаје, је ли тако?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда овде пошто се ради о неким особама, код неких нећемо говорити тачно, али у неком озбиљном животном добу, о томе да немају органских болести, онда се такво питање и не разматра је ли?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Да, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само једно. Добар дан. Мени је био интересантан овај пример судије који вам је о томе нешто испричала, па би вам ја исто вам препричао оно што се догодило на суђењу приликом испитивања сведокиње Ц2, она је била у овој кућици, заштићена стаклом, мраком, ми смо је видели на екранима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче читали су транскрипте, упознати су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И такође је она видела оно што се дешава у судници. У тренутку када један од окривљених а то је Фазлију Бурим, изашао да јој поставља питања, она је иначе њега препознала и означила га као неког ко је био изузетно груб према њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо на питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведокиња Ц2 је подигла руке иако је била заштићена у тој кућици, седела је, подигла је руке, зажмурила и њој је позлило. Касније нам је суђење прекинуто и након тога нам је следећег дана рекла да моли да се склоне те слике окривљених са екрана, можете да нам објасните шта се то догодило сведокињи Ц2? Иначе описивала је окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ју је тукао штапом, да је ударао по глави штапом, то је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, тужиоче, сачекајте овако, да ли је вама уопште сведокиња Ц2 говорила о тако једном непријатном искуству које је доживела, и касније приликом препознавања у истрази или када је неког од оптужених видела овде у судници, да ли је она вама рекла да осим што је имала тамо неко искуство раније пре 10 година, да је онда доживела неке непријатности овде у судници које су је тако узнемириле, да даље није могло да се обави суђење, да ли сте Ви тако нешто видели читајући транскрипте, односно имали сте и транскрипте код себе је ли тако о њеним исказима, и да ли је тако нешто, уствари да ли сте Ви тако нешто запазили, дакле и приликом испитивања и приликом читања транскрипата?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, читава ова, у транскриптима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте али ја сам поставио питање, а Ви сте мене прекинули, али у транскриптима се не види да је сведокиња подигла руке, то се не види из транскрипата, зато сам ја устао да то објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажете, нисмо констатовали то чини ми се ни на записник ево сад ћемо да донесемо, дакле да ли сте ви то видели.

Судски тумач за албански језик ГАНИ МОРИНА: Молим судију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани кажите.

Судски тумач за албански језик ГАНИ МОРИНА: Молим судију, молим Вас немојте одједном да говорите јер је немогуће да се преводи, а и тако је врло сложена материја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам господине Гани. Да ли сте тако нешто дакле чули од сведокиње Ц2, о тако једном узбуђењу посебном које је доживела када је видела некога од оптужених било у истрази било овде, да ли тако нешто произилази из транскрипта или не и да ли сте тако нешто запазили, да ли Вас је она упознала са тим да је једноставно чак и на суђењу једног тренутка није могла даље да настави?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Па ево ако се колега слаже, ево ја бих рекла, али бих одговорила прво на ова два ваша последња питања, значи ми испитаница није посебно наглашавала нити описивала ток испитивања овде у судници, друго, тако да нити је наводила то на један посебан начин сем да је цела ова ситуација њој била непријатна, мислим да ништа више од тога нисмо добили, а друго што је наш задатак постављен од стране суда био крајње конкретан и ми смо се трудили да у самом почетку направимо један трансфер ми, како ми то кажемо психолошко психијатријски контакт са испитаницом да би ми уопште

могли да обавимо психијатријско и психолошку експлорацију и да њу, да омогућимо да она «издржи» комплетну ову експлорацију која је била у две сеансе и која није захтевала од нас враћање на нешто што је већ било у судници, што се дешавало овде и за које, што је било већ завршено а ми смо имали касније кад смо пре него што смо писали налаз ми смо читали те транскрипте и имали смо нешто у виду од онога што је било тамо записано. Ако није било записано подигнуте руке, а мислим да није, значи то нисмо ни имали у виду, али значи нисмо се освртали ни др Ђурић ни ја, на ситуацију која се дешавала конкретно овде у судници на посебан начин јер мислим да би то у великој мери компромитовало комплетно наше испитивање. Друго, испитаницу би опет ставило још у једну додатну ситуацију стреса и ја се питам онда и као психолог какви би резултати били те психолошке експлорације ако би ми априори то урадили пре испитивања. Просто ето то је неко објашњење ако др Ђурић још има нешто да дода.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Приликом испитивања испитанице Ц2 нисмо добили такав податак да се она тако понашала у судници, да је имала тако снажан доживљај да је морало бити прекинуто испитивање, али принципијелно речено може се рећи да је могуће да је тако нешто доживела у судници као што је то доживела и за време психолошко психијатријског испитивања када је била јако узбуђена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је то.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: И у једном тренутку, у више наврата, није била у стању да настави то испитивање, то значи могуће код те особе, могуће да је то и онда било тако ако то доста било потресно за њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 08.12. смо имали дакле тај део претреса у коме су оптужени излазали, видели су с на монитору и онда је изашао један од оптужених, е онда сам сад ја вероватно нешто видим, видимо је сви ту, и онда је питам, да али може да настави, онда каже још мало, онда оптужени почиње да говори, међутим са њом се нешто очигледно дешава јер је питам да ли може да настави или не, затим да ли хоће да направи паузу и онда смо ипак прекинули, а њу је наша Служба за помоћ и подршку сведоцима одвела и то се све десило, иза тога је било можда још 5 минута, то се све десило у 6 сати, дакле у сваком случају пре него што бисмо иначе завршили. То је то за тог оптуженог заиста нема никакве констатације са дизањем руку и тако даље, е сада ћете нам рећи онда се наставило дакле онда је она била поново не 09. већ 10. децембра овде на испитивању и онда је исти тај оптужени, дакле ту где смо стали ми смо и наставили али у сваком случају тужилац је хтео претпостављам да пита нешто друго, а то је да ли може да се очекује та нека реакција бурна, ви сте то објаснили да је та бурна реакција била и

за доктора као мушкарца, а друго да ли у ситуацији када се, то је везано и за оно што сам вас ја питала, када се јави неко кога можда они препознају и тако даље, шта може ту да се очекује, да ли то може искључиво код онога кога он не препознаје, односно ова Ц2 или за било кога и тако даље, ето то је то што је тужилац хтео да пита. Претпостављам да је то то да не бисмо прозивали овде оптуженог и да не би, то је заиста по сећању тужиоца, ја се не сећам тог дизања руку, а можда је и било. Допуштам да је било дизање руку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, одговорите докторе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, али ви сте судија мене прекинули, ви сте мене прекинули у сред постављања питања. Поставили нека друга три питања, онда сада преводите оно што сам ја питао, а то мислим нема потребе ја не говорим на албанском него говорим на неком другом језику, говорим на српском и добро су ме врло разумели људи, вештаци. Сад значи то ја само то питам, шта значи кад сведокиња Ц2 видевши испред себе на екрану особу коју је означила као неког ко је био према њој јако груб и ко је почео тако што је ударао палицом по глави, када она подиже руке, шта се то догодило и после тога јој је позлило и у тим списима не пише да је она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу умирите се. Кажите, немојте да вас омета, само наставите тужиоче, само ви наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ја некако нисам навикао да кад њих десеторо прича да ме то не омета, некако, нека основна пристојност ако неко има нешто да каже нека укључи микрофон, Ви му дате реч, ако је то урадио да му нисте дозволили, онда га опоменете као што сте мене јуче опоменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само завршите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е значи то је питање, шта то значи када особа, а да не понављам пет пута, подигне руке након чега се онесвести, падне и то исто што не пише, након тога сте послали, тачно је да је преузела служба, али је она завршила код лекара, овде у Хитној помоћи која се налази у згради и због тога нисмо наставили суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада нам кажите прво оно што сам вас питала, после ћемо ово дизање руку.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Шта смо прво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво смо дакле то да ли је могућа таква нека бурнија реакција када особа види неког кога је сигурна да препознаје, односно за кога јој је речено да је он тако нешто урадио и да ли би код сведокиње Ц2 таква реакција била код некога кога она препозна или код било кога, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она га је означила као некога ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам ви сада ово, па ћемо после са дизањем руку.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Могуће да реакција буде тако жестока и бурна у случају препознавања, то међутим не мора да значи препознавање може да буде и потсећање, могуће да нека особа као што се то десило са мном за време испитивања, на неки начин потсети испитаницу на трауматични догађај и да она реагује бурно. Значи само дизање руку и падање у несвест или немогућност даљег комуницирања не значи да је препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, односно то је та нека вербална, не вербална него та гестикулација телом и гестикулација и та комуникација заправо телом и покретима, шта значи у конкретном случају код ове особе, је ли то значи то да је поново страх, да је поново препознавање.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То значи тренутак јаког узбуђења код ње. Тренутак јаког узбуђења, али би то морала да вербално објасни да би се знало зашто је то јако узбуђење, значи када смо је ми испитивали она је била способна да објасни све што смо питали, што би значило да у једној довољно релаксираној атмосфери како је била за време психолошко психијатријског вештачења, испитаница би могла да даје адекватне одговоре на постављена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче да ли имате још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да сам ја, мислим да вам нисам био довољно јасан, то дизање руку је било не јављање за реч него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите тужиоца, немојте добацивати нека објасни тужилац. Објасните.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него као начин да заштити главу од нечега, то је било, није то било подизање руке бесмислено него је испред главе, то је то показало, сад да ли Вас то на нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, доктор је објаснио да се сведокиња уплашила и њега током испитивања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам хтео вас да питам, ја ћу вас да питам, али ја нећу да ми ви то кажете, ако немам питања, ако нећете да ми дозволите ви реците не дозвољавам вам, одбијамо питање, али немојте преводити, немојте прекидати, дозволите ми то једно једино питање да поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта је са Вама јуче и данас. Тужиоче стварно не знам ништа. Да ли неко још има питања? Господин прво Илија Радуловић. Изволите господине Радуловићу.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Поштовани председниче ако сам погрешно, онда ће, судски вештаци нека ме одмах исправе јер сматрам да они су углавном на један врло, врло егзактни начин просто скенерски уз једну

правилну апликацију својих неуропсихијатријско психолошких знања и конкретно утврдили неуропсихијатријско психолошки профил испитаница. Моје питање је да ли су се они при том уопште бавили њиховим етичким профилем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Јер ја сматрам да је овде поред овога наравно то круцијално питање, јер пазите од интериоризованог етичког система вредности зависи склоност сваког човека према истини, према лажи, то је моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био један од задатака.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Да ли је Сава, Бокиња и Долинка у овом случају уопште испитивана у етичком смислу или је на један погрешан начин што ја апсолутно искључујем у случају, знате проглашено то неуропсихијатријско психолошки профил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је био један од задатака вештачења и то заиста се на то нисмо осврнули, то је формулисано као акценат на карактеристике личности и прихватање социјалних норми, па ће нам сада вештаци то објаснити, мало пре се тим нисмо бавили. Ко ће сада од вас двоје да буде. То је то, е хвала. Сад само по.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То је, задатак вештачења је био да се изјаснимо и на околности система вредности ових испитаница, ми нисмо нашли ни код једне од њих да оне припадају некаквом, да имају црте антисоцијалног поремећаја личности нити да се залажу за неки дисоцијални систем вредности, то су жене које припадају патријархалном културном делу, што значи да прихватају основне вредности које већина становништва у овој земљи прихвата, нарочито у крају, средини у којој су живеле. Значи оне не одскачу по својим схватањима нити су презентирани подаци да су оне се бавиле неки антисоцијалним радњама и понашале се на неки антисоцијални начин, те податке ми нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је код ове сведокиње Ц2 на страни 13, па код сведокиње Ц1 на страни ја мислим 11, значи не постоје подаци о неком асоцијалном понашању, систем вредности, кодекс понашања и тако даље. Исто то код ове Ц2, хоће и госпођа Ана Најман то да нам објасни.

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Ево овако да кренемо од испитанице Ц2 као што је рекао већ колега Ђурић, нисмо нашли елементе који би указивали на постојање антисоцијалног поремећаја личности, а у прилог томе иде и чињеница што су резултати тестова то потврдили првенствено тест «ММПИ» и «Рошахов тест» који је код ове испитанице био примењен, а такође и једно лонгитудинално сагледавање њене животне сторије у којој би се у сваком случају потврдило већ од неког најранијег периода, би се потврдили ти неки елементи ка

антисоцијалном поремећају личности. Код испитанице Ц1 ту би само напоменула да ако то нисам сад у овом тренутку обично напишем, али ако нисам написала, ево овом приликом ћу то рећи усмено, с обзиром на интелектуалне способности које она поседује «ММПИ» тест није примењиван из разлога што он захтева минимали IQ-90 зато што је то тест који тражи само процену самог испитаника, али сам давала «Рошах» пројективни тест, тако да ни ту није било елемената за овакву тврдњу, она јесте била особа која је расла у емоционално и социјално депримираним условима, одбачена од стране своје породице, расла је у Дому, ишла у школу и тако даље и то је сигурно на неки начин довело до неког емоционалног осиромашења такве особе, а мислим да је она, то је и цитирано овде, да је она то на неки начин врло једноставно рекла да она нешто што је лоше није желела да понавља и она је углавном се трудила да понашање и те норме и кодексе учи из искуства из добрих примера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Поштована председнице ово је етификација адекватна за неуропсихијатријско психолошки профил спорних личности, међутим ја упорно говорим о томе да управо социјализиране личности могу да лажу најнормалније. Па то је, ја не мислим овде да држим никаква предавања метафизичке религиозине природе, али шта је онда Јуда, на томе је засновано читаво хришћанство као једна најлепша светска религија макар по нама хришћанима, које он онда у односу на Христа, па читава историја молим вас, светски судија, је заснована на лажима сведока и на судским заблудама, Рене Флорио почиње једну своју, једно своје апологетско слово овако каже ви сте сјајан отац, ви сте сјајан брат, ви сте сјајан комшија, ви можете супер онда да изађете пред судско веће, које судско веће може да вас осуди, а овај одговара, судска заблуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: А како су реформирали, па на основу управо лажи, дакле моје је питање, да будем врло конкретан и молим вас више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватамо као примедбу, можда ће вештаци нешто одговорити, а сада.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Није примедба него заобилажење, неодговарање на моје питање, молим вас, да ли свака особа, нећемо више да се бавимо њима, свака особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било која.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Било која особа да ли је склона ресантиману мржњи ако је доведена у ситуацију разумете да тако реагује са негативним афектом, ето. Независно од ове две, заборавимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То онако теоријски, онако како би то неко као теоријско питање.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као теоријско питање, не знам да ли то сада залази уопште у домен знања и онога шта ови вештаци раде. Ајде друкчије.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ја прихватам ово што су рекли вештаци, прхватам, да је она способна да запази адекватно, да она репродукује догађај, разумете, значи тај део је неспоран, ја постављам питање овде се говори конфабулација, ма не конфабулација него да ли сваки човек може да лаже уколико је то за њега сврсисходно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико неку корист извлачи из тога.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Па наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том контексту сам ја и дала.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: То је ситуационо реаговање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ја се слажем са вама, ја сам у том контексту и дала овај последњи задатак.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уколико се сведокињама предочи нека корист.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Не разумем због чега је тешко одговорити на ово питање, јер има питања знате за које се може рећи да има таквих питања на која и прави слепац види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Ово је једно (очи боде се) питање, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо да видимо, то је оно што смо оно разговарали када сте добили овај задатак ту пре вештачења оно што је било заправо и сврха мог питања када говоримо о тим прихватању социјалних норми и тако даље, да ли има тог код ових сведокиња да уколико неку корист која је за њих корисна, знате неvezано за то како то ми процењујемо, да ли су оне спремне онда и да ураде нешто што се коси са опште прихваћеним па и њиховим моралним нормама, да ли онда има нека већа корист него што је тај морал? Конкрено како оне вама ту делују?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Оне су на то спремне колико и сви људи у овој судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Апсолутно. Молим Вас имају ли они тзв.»брекинг поинт», тачку сламања уколико и није спорно да су оне прошле прво полицију и то знамо коју тајну, дакле имају ли и они «брекинг поинт».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже као и сваки човек.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Тачку сламања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже као и сваки човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква тајна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада сви су микрофони госпођо, господине Ђурић искључите микрофон да немамо ово. Е сада тужилац ставља примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву су тајну полицију прошле Ц1 и Ц2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац се извињава. Добро. Извињава се бранилац, добро, рекли су да имају као и сваки човек то је то. Добро. Даље браниоци, чекајте господин Радуловић није завршио. Јесте завршили сте? Нисте.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Да ли су овакве особе као и најздравије особе сугестибилне поготово у одређеној ситуацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам ја покушавала да вас питам кроз оно разрешавање проблема, бранилац то каже да ли су оне сугестибилне?

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Као и сви остали људи да не би правили диференцу?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Као сви остали људи да. Иначе сугестибилност као појам спада у поремећај воље и то је патолошка појава, значи код нормално развијених психички развијених особа тога има незнатно, али нема у неком виду да ће оне сада аутоматски слушати оно што им се налаже.

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Прихватам, али да закључимо да ли је питање сваког човека најнормалнијег човека према истини или лагању ипак зависно од онога, знате то је потпуно испуштено у историји човековој, Аристотела Атрипатиција, тај је човек «сома» тело, јелте или «физис», али је он и душа, али је он и дух, према томе да склоност према истини у првом реду зависи од душевно духовног развоја, а не неуропсихијатријско психолошког или не могу да одговоре на то питање јел је метафизичког порекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је више можда Ваш коментар, вештаци не, то је питање?

АДВ.ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Па ако је пазите свет отворено слагао у подневу, а по Геју светског мира, да је овај српски државни простор бомбардовао милосрдни анђео, онда то значи знате једну голу лаж. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам остали браниоци који су се јавили, господин Константиновић једно питање Ви ћете вероватно дуже, вас двојица.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли постоји могућност да сведокиња Ц1 и Ц2 своја осећања која имају према њиховим злостављачима пројектују на припаднике читаве једне групе, рецимо мушкарцима или припадницима албанског народа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Значи осећања као што су страх, мржња или чак жеља за осветом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте приметили уопште прво, да ли сте приметили жељу за осветом, а онда после све ово што вас је питао бранилац Константиновић је ли то укључује жељу за осветом, а то нам нисте рекли?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Мржњу и жељу за осветом нисмо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни код једне ни код друге?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ни код једне ни код друге, страх у појединим тренуцима је постојао нарочито код друге, а и код прве, само она је морала да пије лекове пре испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ово?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: А ово што се односи на питање мржње према мушкарцима или етничким групама, то нисмо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пројектовање тога, је ли тако?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То нисмо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то пројектовање како сте то рекли, је ли тако господине Константиновићу?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ту врсту пројекције нисмо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац Марко Миловић.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Питање је за оба вештака, па сад ко буде, можете ми рећи везано за оба сведока и Ц1 и Ц2 каква је могућност њиховог сналажења у времену у простору непосредно након овога што су преживеле? Кажем прво време, па онда да причамо о простору, ако сте имали могућност сагледавања тих аспеката? Да, значи након што су пуштени из Гњилана? Значи сналажење њихово после тог времена проведеног тамо?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Према подацима које имамо оне су се снашле у простору, какво је било сналажење у времену не знам, али оне су бежале од опасности и успеле да дођу на сигурно место, притом нису биле сигурне да су стигле на сигурно место.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Управо то ме и занима, како су оне биле у стању обзиром на све ово што су преживеле, а ово што сте Ви констатовали да могу да се снађу под таквом пресијом и психичким и физичким стањем да дођу од једне тачке до друге тачке, а колико смо видели из транскрипата то је у питању су километри?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Као последица тортуре коју су преживели код њих није дошло до душевних болести, то значи до неспособности да схватају шта се дешава код њих, значи схватиле су одакле прети опасност и ишле су према простору, односно даље од опасности покушавајући да се спасу. Да ли питање ваше подразумева и колико су оне биле способне физички да издрже то не знам, нешто сте тако питали.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Добро, није то што кажу вама ни блиско.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ја и не знам колики су километри у питању, али рецимо и да су прешле 4-5 или 10 километара то не би било необично.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Проблем је у томе што овде очигледно стоје неслагања нека између тога колика је та била километража од момента кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је за психијатра заиста.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Ирелевантно, слажем се, али ме занима како је могуће да је неко лице способно да после 6 дана је у стању да се снађе, а да не залута, то ми је остало значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, како?

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: После те тортуре, значи од времена кад су пуштене, па до Кончуља када су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је као Ваша примедба.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Мислим да је Кончуљ у питању, значи од Гњилана до Кончуља, Угљаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша примедба обзиром да је доктор рекао да оријентација, да се не губи способност за оријентацију, знате тако да је то што је то Вама остало овако неразјашњено то је више Ваша примедба, имате ли неко.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако су знале терен могле су да се снају.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Нису знале.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако нису знале, а слушале налог идите тамо даље одавде оне су ишле где није било опасности по њиховој процени, ту не видим шта је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите проблем? Добро. Изволите, бранилац Крстић.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу дозволити сваког тренутка за разлику од тужиоца да ме прекинете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, прекидам Вас одмах на почетку да би Вас замолила да пређете на питања.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво и друго, да уопште приликом постављања питања не користите реч тужилац, значи да се не осврћете на то, уколико имате примедбе неке на питања која је постављао тужилац или на тако нешто, то оставите за касније и оставите за касније и сада се концентришите на питања.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Једно од питања ја мислим уваженог колеге Радуловића, можда сам побркао, вештак психијатријске струке одговорио је или не пардон на питање младог колеге, да ли сте у свом налазу се освртали на посебне неке емоције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питање господине Крстићу немојте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пређићу па ваљда смо одвојили дан за вештаке данас, Ви ме прекините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па мислим ми чекамо вештаке, чекамо и вештаке, а не Вас.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Вас, него вештаке. Ајдете на питања.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се понашам културно за разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, не говорите у исто време када и ја.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не прекидајте ме.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И наставите са питањима без увертире.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле реч је, ја се извињавам ја сам лаик и бојим се боље да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључила сам Вас.

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац адв.Здравко Крстић да током дела претреса када се испитују вештаци не држи разне говоре, већ да поставља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, постављајте питања.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија ја не држим говоре, хоћу да уђем у питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу следеће Вам је кажњавање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево питање речи је било о емоцији мржње, па на ваш одговор, а ви сте децидно одговорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте, немојте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ми смо нашли мржњу према мушкарцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, питајте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како тумачите налаз на седмој страни, став одоздо други и трећи. Трећи је, «Ц-2» психолошко психијатријски

интервју «Ц-2» имајући у виду овај ваш одговор, а на страни седам став три одоздо, после овог догађаја од '99., није имала ни једног мушкарца, ваљда сте га питали, па онда долази мрзи мушкарце. Ово је потпуно контрадикторно на овај ваш одговор. Ја питам шта је тачно ово што сте одговорили данас на питање колеге или ово што сте написали? Ето моје питање судија, уопште не боли, не вадимо здрав зуб, дакле питам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, престаните да говорите када сте поставили питање, пустите вештаке да одговоре. Искључите микрофон молим вас.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па добро у оквиру питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите се.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Изјава испитанице «С-2» да мрзи мушкарце не значи да их стварно мрзи, то је био тренутак у коме је, везан за одређен контекст у коме је говорила о нечему лошем што јој се догодило и због чега данас не може да оствари везу и због чега је у том тренутку рекла да мрзи све мушкарце. Међутим није ме мрзела па смо успели да завршимо испитивање. Да ме мрзела не би то било могуће, значи то што је рекла није довољно да се генерализује у мржњу према целом мушком роду.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али ви сте на питање председнице већа да се разјасни ваш одговор, опет на питање оне друге стране, споменули и сами па и колегеница ваша да је имала «Ц-2» ако сам добро разумео, одбојност према вама јер сте мушкарац, па да је онда испред вас била госпођа вештак. Е сад, опет је то мало контрадикторно са овим одговором.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Мало је контрадикторно а не много. То је био тренутак у коме је «Ц-2» била оптерећена врло снажним осећањима, у следећем тренутку је она била, имала довољно поверења да ја извршим неуролошки преглед који је интиман у некој мери јер се тело огољује. Значи није се плашила да то прихвати без обзира на то што сам мушкарац. Значи све ово што питате, што сте нашли у налазу и што пише односи се на тренутке појачане емоционалне тензије. Код испитанице, што смо ми и у закључку навели да у тренутцима повећане емоционалне тензије она мало другачије размишља.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја сад питам сасвим логично, а да ли су сви одговори «Ц-2» и «Ц-1» тако релативни као овај што сте оправдали да мрзи мушкарце, а њена изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које све одговоре мислите?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Из интервјуа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо када су разговарали на тој?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да, из интервјуа. Где сте ви сада релативизовали мрзи мушакрсе, то је у том тренутку мислила тако, па није баш тако. Да ли је тако мислила, па није баш тако на све одговоре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу, господине Говедарица.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Кад је реч о мушкарцима, у том тренутку због приче, због евоцирања трауматичних искустава осећала је да мрзи мушкарце, кад се евокација трауматичног смирила она је престала да их мрзи. То јест то је краткотрајни афект који може сваки човек да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е сада да пређем на неке примедбе или боље речено оно што мени није јасно, можда ја нисам у праву и нисам увек у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питајте, објасниће нам вештаци.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да, али судија, па дозволите ми једну реченицу у увод, па немојте молим вас. Дакле, имамо два налаза за «Ц-1» и «Ц-2», и ви говорите можда с правом, можда не. Различито здравствено, емоционално, свесно и тако даље, психолошко-психијатријско стање па чак и медицинско, а у налазу констатујете и код «Ц-1» дијагноуз Ф43.1 и код «Ц-2» Ф43/1, колико ја могу да приметим то су исте дијагнозе, е сада, да ли се оне различито рефлектују на «Ц-1» и «Ц-2» утолико пре што имамо документацију презентирану и у списима а и код вас у налазу да је «Ц-2» због ове дијагнозе се лечила зног шизофреније коју сте ви споменули отанко али не потанко у Горњој Топаоници, а с озбиром да је исту дијагнозу имала и «Ц-1» није имал потребе да се лечи. Можемо ли разлику да направимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторе која је дијагноза ова и да ли, јел то пострауматски, мислим ја не знам шта је то и од чега се лечила сведокиња «Ц-2»?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ф 43.1 је шифра за пострауматски стресни поремећај а не за шизофренију. Значи обе испитанице имају пострауматски стресни поремећај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, од чега се «Ц-2» лечила?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ни једна од њих се није лечила од шизофреније, «Ц-2» се лечила од депресије тешког степена и тада је била у Топаоници, али нису јој дали дијагнозу шизофреније, имала је упореду дијагнозу пострауматског стресног поремећаја и тешке депресије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас мало пре питала везано за лекове, дакле ни једна од њих, посебно «Ц-2» не болује од шизофреније, чини ми се да сте тако рекли пре неких пола сата.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте онда закључивати тако нешто, нисте можда добро слушали, изволите, то вам је дијагноза за пострауматски стресни поремећај.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја не закључујем. Али нисте ми одговорили на овај део питања како је могуће и да ли је то могуће да неко заврши у Топаоници са истом дијагнозом а други не, јел ту има нека разлика у структури личности, не знам?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Пацијенткиња »Ц-2« је примљена у Топаоницу зато што је имала тешку депресију, а у Топаоници је константован и пострауматски стресни поремећај, значи била је суицидална, говорила је да ће се убити, то је индикација за пријем у болницу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. На страни шест, налаза за сведокињу »Ц-2« последњи пасус, ви констатујете да није било гинеколошког прегледа и она каже било је срамота да није била на гинеколошком прегледу. Ја вас питам сада, не знам да ли је то сада из ваше области, обоје, да ли би овај гинеколошки преглед потврдио или оповргао чињенично стање у погледу повреда на гениталијама и иначе ову коначну дијагнозу Ф43?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање, немојте, игноришите ово питање господо доктори као да није постављено. Наставите са питањима за психолога и психијатра.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, е сад смо на њиховом терену. С обзиром да је изјавила да је било срамота, да је то разлог да не иде на гинеколошки преглед, како објашњавате чињеницу а коју нисте ни дотакли у свом налазу и мишљењу и интервју да је после неколико дана била на нишкој телевизији и причала о овим проблемима, говорим о »Ц-2« па чак и у некој емисији »Бисери«, где је сат времена причала о свим овим недаћама које је преживела жена. Е сад да ли се то са овом изјавом да је била срамота, па је то разлог био да не иде на гинеколошки преглед уклапа или не, или је неки други разлог који ја мислим да јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо сада шта тужиоца каже?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја нисам питао тужиоца, ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нетачна је констатација колеге Крстића да је о свим догађајима који су се догодили причала на нишкој телевизији и у емисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћу ја рећи докторима. Дакле, сведокиња »Ц-2« нама овако каже истина не сама него када смо је питали да је она после овога догађаја боравила и да је касније о том догађају јавно причала на телевизији, у посебној емисији, за новине али да није причала о силовању. Дакле да је причала о заробљавању, о

тортури, о батинама али да није причала о силовању. Ја ћу сада то да нађем да вам прочитам, то сте вероватно видели у транскрипту и даље ће нам ја мислим доктор Ђурић рећи да ли се у свом послу сретао са особама које су услед силовања добиле тај пострауматски стресни поремећај и какав је њихов однос према самом том силовању приликом прегледа, приликом причања о томе, дакле када се ради о пострауматском стресном поремећају као последици силовања, како то изгледа код неких особа које су расле у конзервативној средини, да ли ту увек има стида када се прича о томе и тако даље? Дакле прво да видимо ово питање да ли сте ви то приметили уопште у транскрипту када питамо сведокињу «Ц-2» и када она каже да је говорила у јавности о тим догађајима?

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Па ја бих само додала, доктор Ђурић ће наравно да објасни ово што сте питали, али колико сам ја запамтила из транскрипта, а онда ме коригујте ако нисам прецизно, њен брат је организовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је брат «Ц-1».

Судски вештак др АНА НАЈМАН: «Ц-1», онда значи није то била некако њена, ја сам то тако доживела, да то није била нека њена иницијатива за појављивање и нити њена нека потреба да она о томе прича самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то ћемо онда сада да нађемо овде у транскрипту.

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Е то би морали онда да се подсетимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да се подсетите «Ц-2» сведокиња каже да је она говорила за неку дневну, недељну штампу, није важно коју али углавном за штампу и да је била гост емисије «Бисери».

Судски вештак др АНА НАЈМАН: Код Вање Булића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вање Булића и да у тој емисији је као и за новине говорила о заробљавању, о батинама које је добила и тако даље, да је говорила о свему осим о силовању. Тако да у том смислу исправљам господина Крстића али у сваком случају његово питање како је могуће да неко ко каже да се стиди пред нама овде каже да се стиди, а пре тога у јавности и то на тих више места, више пута дакле прича о ономе што јој се догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставите примедбу пре него што доктори одговоре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тачно је ово што је госпођа Најман рекла, то се дешава док су боравиле «Ц-1» и «Ц-2» код брата «Ц-1» и тачно је да је брат «Ц-1» организовао долазак неких новинара, а ово што сте сад на крају рекли је мало у супротности са оним како сте почели. Није она

рекла да је њу срамота, ја бих молио колегу Крстића да се не смеје. Можете само укључите микрофон пре него што почнете. Значи није тачно да је она рекла да се стиди а да је то о силовањима причала, никад није причала о силовањима, а овде је нама рекла да се стиди да прича о силовањима. Значи није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Виторовићу, немојте се замарати, ја сада тражим транскрипте, вештаци ће у паузи погледати то и видеће чега се сведокиња стиди, чега не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али остаје у транскрипту да сте ви изговорили како је могуће да се она стиди а да иде и свима прича шта се догодило. Она није свима причала шта се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није причала о силовању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није причала о силовању, причала је о тортури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам господине Виторовићу управо тако, тако да ће сада вештаци да нам одговоре сада на то. Они кажу да се не сећају, то ћемо морати да нађемо за паузу тај део из транскрипта кад она прича где је све говорила, коме је све говорила. У сваком случају емисија «Бисери» и то смо разјаснили, није била непосредно после овог догађаја него касније после неколико година, ми је нисмо гледали, али у сваком случају сведокиња каже да је у јавности иступала, говорила о оном што јој се десило осим о силовању а даље ће и доктор да нам објасни шта значи то када неко доживи силовање, како онда прича о томе и да ли је то увек праћено стидом ако неко има посттрауматски стресни поремећај. Сада вас двоје договорите се док ја ово нађем ако сада могу, ако не наћићемо за паузу па ћете погледати транскрипте у паузи. Госпођо Најман, јесте ли почели Ви о томе, почели сте о томе да се не сећате тог дела, је ли?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ја се сећам онако паушално, али не бих могла децидирано да кажем сад сећам се изјава и те емисије и она је то спомињала али она је то врло онако узгред споменула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Да, да, тако да није ту било неког детаљног, а ја сам ово читала али не бих могла сад до детаља да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада чекајте др Ђурић па ћете онда да помажете. Ево нашли смо ово. Немојте. Изволите др Ђурићу, нећемо хипотетично.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Како сам разумео питање оно је следеће. Како се то стиди да и де код гинеколога а не стиди се да прича на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Мислим да је одговор јасан. Није исто причати на телевизији и ићи код гинеколога. Можда сте мислим мушкарац па вам то није блиско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У сваком случају, дакле, хоћете и ово да нам кажете докторе. Када је посттрауматски стресни поремећај последица силовања онда какав је однос особа које причају о силовању, какав је, да ли је он увек праћен неким стидом или како то изгледа и како то изгледа код неких особа које су расле у конзервативној средини?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Све особе које су преживеле силовање које сам прегледао имале су посттрауматски стресни поремећај. Већина њих је као доминантну емоцију имала је стид и осећање кривице, мањина је осећала бес или није била способна да прича о томе, односно била је у том дисоцијативном стању о коме смо малопре говорили, тј. нису биле у стању да се сећају, евоцирају него су причале нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам нашла сада овде тај део па ћу Вам дати да у паузи прочитате тај део када сведокиња говори о том јавном иступању и јавном том причању шта јој се догодило, осим о силовању, дакле то је овде потенцирано, па ћете да нам кажете да ли је то нешто можда неуобичајено или уобичајено или уопште да ли сте приметили тако неки, да ли Вам то делује у односу на «Ц2» као нешто што сте могли да очекујете да Вам неко каже или као нешто што се сад и онда кад сте читали транскрипт изненадило?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Чињеница да се «Ц2» појављивала у јавности и говорила о тортури и свом лошем искуству, а да није при том говорила о силовању није изненађујуће јер особе са повишеном емоционалном тензијом, особе са посттрауматским стресним поремећајем имају потребу да се растерете те приче, имају потребе да је некако социјализују, да добију разумевање од других. Пошто, како сам схватио «Ц2» није причала о силовању него је причала само о оном отцепљеном другом делу, значи поново је реч о дисоцијацији, нешто што је ултра непријатно је склонила из свести а оно о чему је могла да прича о томе је говорила. То је имало сврху да њој олакша живот мало, да њено психичко стање мало, да се њена тензија смањи, да попусти мало, њен притисак психилошки који трпи због онога што је доживела. Шта је могао бити њен интерес ту да се чује у јавности, да она добије некакву подршку или тако нешто, то могу само да претпостављам, то не могу да причам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је можда био позив неки надлежним органима да предузму нешто да се открије ко је то урадио?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Могуће да је на тај начин скретала пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дан-данас иступање неких људи у јавности као позив да се разреше неки злочини, да се открију неки учиниоци?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То може да се разуме као оно дизање руку које је овде поменуто, које не знамо да ли је било, нису га сви видели, ето то значи једна врста апела, позива за помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја нисам задовољан одговором, уосталом то је одговор на Ваше питање а не на моје. Моје је питање било, с обзиром на чињеницу да «Ц» па и «Ц1», говоримо сад за «Ц2» није била код гинеколошког, на гинеколошки преглед и да то као разлог наводи да је било срамота. Е, сад ту срамоту повезујемо са овим јавним иступањима, а ту смо стали. Дакле, ја нисам сигуран да ли је причала о силовањима или не, нити вештаци кад одговарају. Дакле, то је она рекла да о томе није, а ми нисмо емисију погледали нити прочитали новине, а шта ако је говорила и о силовању, какав би онда одговор био. Зато сам рекао хопотетично. Да је и о силовањима говорила онда може ли да се повезује овај разлог да је било срамота онда а после није? Мислим то је поента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам то за сада.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада немамо уопште никакве индиције.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, зашто априори верујете сведоку који иначе по дефиницији лаже сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујем ја приори сведоку.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви господине Крстићу уопште долазите у ситуацију да на суђењу расправљате са председником већа? Прво говорите без микрофона, друго вичете, треће потпуно сте сада отишли у неке хипотезе, теоретисања и све остало, тако да сада пређите на оно што је конкретно па ћемо да направимо паузу за молитву и доктори ће погледати овај део транскрипта. Ајдете.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Ја сам само мислио да ће вештаци боље да се изјасне кад имају утврђено чињенично стање да ли је говорено или није. Ви сте и у првом налазу и у другом говорили о броју сеанси, односно ако ја добро то преводим и разумем, о броју сусрета, времену проведену са испитаницама, дакле, код "Ц1" говорите о једној сеанси и говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О каквој сеанси сада господине?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја читам судија, ја читам оно што пише, а не као ова друга страна не причам напамет. Дакле, на почетку, после наредбе, психолошко, психијатријско испитивање обављено у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете господине Крстићу питајте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сеанси, у једној сеанси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде питајте сада.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е, па сад ја питам, овде стоји у обезбеђеним условима просторије суда, а то код "Ц2" има две сеансе и не зна се где је. Ја питам јесу ли исто били обезбеђени услови за "Ц2" у истом и зашто то не стоји или је долазила на преглед код вас у Институт итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је обављен преглед ове госпође "Ц2"?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Сеанса се рачуна психолошко психијатријски преглед и то тако у терминологији говоримо сеанса. Значи, у једанпут или у двапут. Значи, ова испитаница је, сусрели смо се са њом у две сеансе или два пута, а са овом испитаницом један пут.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али где?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Обе у истом простору, значи у просторијама, обезбеђеним просторијама од стране суда.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли би да је било више сеанси, резултат би био веродостојни, бољи да је било времена за више разговора или је било довољно ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили време колико вам треба?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ми нисмо имали ограничење временско, значи ми смо, колега и ја смо процењивали онолико колико је нама било потребно професионално и за психијатријски преглед и за неуролошки преглед и за интервју и за психолошко испитивање и за једну и за другу испитаницу. Значи, ми нисмо мали никакво временско ограничење у виду сатнице (пет сати, седам сати или било шта друго), него смо онолико колико смо процењивали професионално наравно и колико је испитаница сама по себи то захтевала. Наравно испитаница која је, "Ц1" је ли, скромнијих интелектуалних способности, као што сам већ наговестила и дијапазон тестова и могућности примене је био знатно скромнији и самим тим и време трајања и време спроведеног психолошког испитивања је било краће, а не зато што то она није захтевала него зато што прописи струке тако налажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали само још реците господину Крстићу кад смо код тога, неку наредбу у колико дана, до неког термина да завршите, до неког датума, вештачење или не?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, ништа у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оппростите ми што ћу ово да питам, немојте да одговорите ако је лаичко и глупо питање. Овде стоји и у једном и у другом налазу психолошко, психијатријско интервју, па Вас ја питам, с обзиром да је један од вас психолог а други психијатар, јесте ли посебно обављали разговор или заједно, да ли је кумулативно дат овај налаз или свако за себе па сте после припремали? Да ли сте ме разумели?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Интервју смо обавили заједно, тестове је колегиница обавила са испитаницом, ја сам био присутан али нисам их ја давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Као и неуролошки преглед коме сам ја била присутна, али га нисам обављала, уобичајена процедура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, кажу Вам вештаци да је то иначе уобичајено код оваквих врста вештачења, да ово није ништа посебно. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово није комисијско зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте укључили микрофон, само нешто ту дирате тај микрофон, причате нешто са неким уводима. Држите се питања господине Крстићу. Имате ли проблем неки да се концентришете, да направимо паузу па да иза тога наставимо?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам увек за паузу али никакав проблем немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите онда са питањима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли тај ваш тимски, заједнички рад дао је такав резултат да ви у закључцима, ја то тако разумем, одговори на задатке из наредбе то су закључци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумемо Вас ако не постављате питања.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па нисам завршио питање, не можете да ме разумете судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните са питањима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, ја читам закључке под 1 и 2 потпуно идентични и за "Ц1" и за "Ц2" као и став 2, 3. Да ли је тачно, значи да није случајно грешка у писању, да ли је могуће да се поклопе ти налази да идентични закључци и за једну и за другу или је ту ствар неке техничке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чули смо Вас, немојте понављати, када једном питање поставите немојте понављати више.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви знате да сам ја имао примедбе на одређивање ових вештака, Ви знате и не питам случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснићу сада госпођи Најман. Госпођо Најман, дакле, то је приликом тамо одређивање овога задатка, одређивање вештачења била примедба која се по мојој процени односи на тај део који Ви обављате, па нам Ви сада реците то? Дакле, ради се о овоме, страна 12 и страна 10?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Колега Ђурић и ја смо добили наредбу за вештачење и за обављање вештачења за испитаницу "Ц1" и

"Ц2" једнообразну. Значи, ова наредба коју сам ја и донела овде односи се и на "Ц1".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли то браниоци?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Да. Значи, ми смо се руководили наредбом коју смо добили од стране суда. Као што сте чули психолошко испитивање обављено је и за једну испитаницу и за другу, психијатријски преглед и неуролошки преглед а психијатријско, психолошки интервју смо обављали заједно истовремено, значи боравили смо и један и други заједно. Закључци и одговори на задатке из наредбе смо срочили или ставили у тачке и за "Ц1" и за "Ц2" онако како смо схватили задатке из наредбе, а у контексту добијених резултата за испитаницу "Ц1" и "Ц2". То да неко не болује ни од какве душевне привремене или трајне душевне болести не може да се каже ни на један други начин ни за Перу, ни за Миру ни за кога другог, као ни дијагноза Ф43, она је иста без обзира да ли се ради о једној особи или о другој особи. Овде се ради о неким, да кажемо, различитим карактеристикама о којима смо ми причали све ово време у односу на испитаницу "Ц1" и "Ц2" и ја сам то тако схватила да смо ми разумели која је разлика између испитанице "Ц1" и обављене експлорације и "Ц2".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад још само ово да се надовежем. Дакле, примедбе су се онда а и сада суштина се односи на то кад обављате тестове, које тестове обављате, како онда иде Ваш закључак према добијеним резултатима, како је могуће да код, што Ви кажете Мире, Пере и осталих, то буде исто, ето то мало само објасните браниоцу? Који су то тестови које обављате Ви као психолог?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Па ја сам навела и у једној експертизи и у другој, на некој страници претходној где стоји психилошки налаз које сам ја тестове користила и примењивала код једне испитанице, које сам тестове примењивала код друге испитанице. Данас усмено сам рекла које је било ограничење везано за инвентар личности ММП-ај 202 или 201, свеједно, значи мени као професионалцу је остављено на одабир психодијгостички инструментаријум који ја примењујем у зависности од тога какав је испитаник и који је испитаник испред мене. То налажу правила неке струке која се зове психологија или клиничка психологија. То понекад варира, као што је и у овом случају варирало, значи овде није било могуће дати инвентар личност, с обзиром на огриничење и IQ, што сам ја и навела ако и нисам, рекла сам данас усмено, резултати се углавном крећу, као што сам и рекла и малопре, значи постоји или неуротска структура личности, или постоји поремећај личности или постоји психоза, или постоји стресни поремећај, или постоји хронични стресни поремећај, постоји одређена класификација и психолошких поремећаја а исти тако и менталних

поремећаја у које ми све испитанике настојимо да на неки начин класификујемо и да их на тај начин и описујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ово као одговор што сам чуо ја сам нешто разумео, нешто нисам, али није одговор на моје питање, а да би поткрепио сада оно што сам хтео да чујем као одговор од Вас, управо читам налаз и за једног и за другог што се тиче депресије, испитаница. Дакле, под 2 за "Ц1" депресија је умереног степена. Ту јесте разлика. Под 2, код "Ц2" депресија тежег степена, а резултат и умереног и тежег степена депресије је исти, постојање наведених поремећаја није од утицаја на њену способност памћења и репродукцију упамћеног код једне и код друге, постојање наведених поремећаја није од утицаја на њену глобалну способност памћења и одлучивања. Да ли то може да буде исто? Ја сам много просто питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја мислим да не може, а сада не знам Ви како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево објасниће. Немојте господине, нека објасне вештаци, немојте викати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја да ме чују, зато.

Судски вештак др. АНА НАЈМАН: Мислим да добро чујемо, али хвала. Ја морам само да Вам кажем да психологија као наука има у неком свом сегменту статистику и психометрију, али нема неку математичку подударност и да када неко има IQ да би то мало боље објаснила рећићу вам када неко има IQ 90, он може да има тај IQ 90 и овај други да има IQ 90 али и да имају тотално различите карактеристике личности и црте личности, биографију, начине на који решавају проблеме, стресне догађаје, одређена обележја која су их пратила или неке пролазне, да кажемо болести или поремећаје, тако да овде IQ 90 и овде IQ 90 не можете ставити знак једнакости да је ово исто ако је написано на начин са неким терминима који обележавају рецимо неуротску структуру личности са стресним доживљајима, са анксиозношћу, са рецимо пратећим самотафорним поремећајем, као неку особу која то све није имала и која је своје капацитете користила сходно одсуству свих ових поремећаја и тегоба о којима сам ја сада причала тако да то је можда на неки начин психолошко објашњење које ја разумем да правницима можда није најјасније, али ево ја сам се трудила максимално колико могу овако илустративно да вам то приближим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Вам бранилац, виче да то није разумео а питање је било како депресија умереног степена, депресија тежег степена утичу на памћење? Немојте викати господине Крстић, данас

шта је Вама, Ви вичете данас? Господине Ђурићу, докторе реците нема.?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ни депресија умереног степена ни депресија тежег степена нису утицале на ремећење способности репродукције код испитанице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне немају везе с памћењем, то хоћете да нам кажете?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: У овом степену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За овим ћемо сада да замолимо господина Крстића да седне и да направимо паузу, судску стражу и раднике Окружног затвора да омогуће молитву, Фатон и Ахмет оптужени. Вештаци молим вас да пођете и ви за судском стражом

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута од 16:36 сати.

Да констатујемо ту су за колегу Константиновића је сада Дејан Недић, затим остали браниоци су сви ту, ту су и даље вештаци Ана Најман и др Зоран Ђурић, па ћемо сада да наставимо са питањима.

Да ли господин Крстић има још неко питање? Има?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сада сам у дилеми с обзиром да ме стално опомињете, боље да скратим, имам само још једно питање и неколико подпитања, разуме се. Вештаци у својим сеансама, како они то кажу, у разговорима ни са "Ц1", ни са "Ц2" нису поменули изричито, али и у једном и у другом налазу, а и Ви сте данас рекли, користили су транскрипте и из истраге и са главних претреса итд. и дабоме разговор на овим сеансама, непосредни разговори. Да ли сам ја добро разумео налаз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула да ли или је ли да сте почели, значи питање да ли, је ли?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад ћу да питам. Да ли у овим интервјуима, разговорима, садржајима више има материјала, тако грубо да кажем материјала, погрешно да ме не разумете из тих транскрипата што сте прочитали или из сеанси из непосредних разговора? Да ли сам био јасан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурићу, хоћете ли Ви?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Све је из непосредних контаката са испитаницама, значи из испитивања њиховог које смо ми спровели, транскрипте смо прочитали, значи имали смо увид у њих.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када сте транскрипте прочитали, пре разговора или после разговора и колико су, с обзиром на то када су, колико су од утицаја били транскрипти на коначне закључке?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: На мене нису утицали, прочитао сам их пре, али нису имали утицаја јер је природа испитивања психијатријског другачија него природа иследничког испитивања или правничког испитивања адвокатског. Наиме, ми гледамо доживљај какав је, како се особа влада, како мисли, не баш тачно шта прича, то није толико битно за нас кад утврђујемо да ли постоји психички поремећај или не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако могу још једно питање јер то нисте третирали ни у једном ни у другом налазу. Какав утицај има на способност репродукције онога што је доживљено, што је преживљено па и на свест којом се нисте бавили, а било је сјајно питање члана већа, протек времена од догађаја, тачније да ли се раније више знало или се долази до сазнања више касније? Не знам колико сам био јасан? Овде је протекло више година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте објашњавати разумели смо Вас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Можда ме нису разумели.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Протеком времена се губе неки детаљи који нису директно везани за трауматични догађај али трауматично искуство остаје као урезано, то не бледи.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је оно свежије ближе догађају или даље?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: На шта сте мислили шта је свежије ближе догађају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте господине Ђурићу, одбија се одговор обзиром да је рекао да трауматична, сећања на трауматични догађаји не бледе протеком времена тако да је ово сувишно. Наставите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево још једно подпитање у односу на тај трауматични догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да унесемо ово.

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац адв. Здравко Крстић да не користи неодговарајуће термине за опис трауматичних догађаја и да настави да поставља питања у фази поступка где управо то треба да ради.

Господине Крстићу, у чему је проблем?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Проблем није у мени. Ја тражим да се о овој Вашој одлуци о опомени изјасни веће прво па ћу поставити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позовите се молим Вас на одредбу закона по којој треба да се веће изјасни о мојој опомени и наставите са питањима, веће ће се изјаснити накнадно ако буде требало.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Ви хоћете да кажете да ја престанем да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, наставите са питањима?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад смо код тих трауматичних догађаја, да ли сећање на њих бледи истеком времена? Ја не знам логичније да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, доктор је одговорио, ја сам Вам рекла, поновила докторов одговор, хоћете ли сада да наставите са нечим што нисте питали?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја инсистирам на одговору ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја одбијам, одлучиће Вам веће, доктор је већ одговорио на то. Ајдете наставите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад ћу дати једну примедбу. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Приликом одређивања вас као вештаке, ја сам генерално, начелну примедбу, први пут се видимо, дао зато што се госпођа веома често појављује као психолог и имам утисак, утисак можда ме вара као браниоца да су ти налази веома, веома, веома слични, да не кажем идентични па се бојим да Ви то самостално не радите. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Најман, да ли Вама неко помаже у раду? Ко ради Ваше налазе?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ја молим председника већа да ми мало конкретизује ову примедбу јер ја ово нисам разумела. Као објашњење могу да кажем да сам судски вештак од 1988. године и то би све било што бих ја могла да кажем у овом тренутку, а за све друго конкретно изволите питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема више питања. Шта конкретно да питате? Бранилац је имао питања обзиром да сте радили тамо и за оптужене са др Бранком Мандићем па онда сада, па њему се учинило да је то пречесто и друго да су налази, то је оно што сам Вас питала за тестове, да су закључци стереотипни као да су наручени, као да радије оно копи, пејст и да пресликавате па ћете објаснити како изгледају ти резултати на истим тествима, слични лист итд. Ето то је то што сам Вас и мало пре питала.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: На прво питање морам да одговорим да није ми познато да неко од судских вештака, укључујући и мене, може сам себе да именује за судског вештака и да то искључиво иде тако што га именује судско веће. То би био један одговор. Да ли је то пречесто или је то ретко мало, у којим случајевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немојте одговарати.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ја не одлучујем. Тестови су стандардни тестови везано за психолошку батерију тестова које се примењује искључиво тако што сваки психолог, судски вештак има професионално ингеренцију и дискреционо право професионално да примени оне тестове које сматра да у односу на задатак који му је суд поставио ће довести до одређених резултата. Наравно, резултати су мање-више, као што сам већ и рекла, слични по опису као што су и дијагнозе Ф овај, IQ толики и толики итд. Неуротска структура личности и психотична, поремећај личности итд. оно што наравно разликује испитанике то су њихове личне карактеристике особености и како се резултати добијени тестовима уклапају у њихове животне сторије и како то се одсликава и уклапа на задатак који је суд поставио мени као судском вештаку психологу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то, вероватно ћемо се тиме бавити и у овој другој групи тамо када буде разматрали са др Бранком Мандићем, вештаком за оптужене. Да ли неко још од бранилаца има питања? Бранилац Кастратовић?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поштовање. У односу само на ову чињеницу хтео бих да подсетим да ако постоје различити Ваши нађени налази и мишљења или већ остало, то негде мора да се покаже и у Вашем документу, односно Вашем мишљењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, не разумемо то питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У колико предмета радите пред овим судом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога питате?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Госпођу Најман?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођу Најман? Пред овим судом овде у Већу за ратне злочине? Ево нека каже госпођа Најман? Кажите колико?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: У колико предмета сте дали који нису довршени своје мишљење већ?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Нисам разумела колико нису довршени или?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, не, заборавите то. У колико предмета радите данас, односно актуелних предмета у колико сте већ дали или треба да дате своје мишљење и налаз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дакле у колико предмета у Специјалном суду сте ангажовани?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ја у овом тренутку не бих знала искрено да вам одговорим на то питање, могла бих да погледам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Апроксимативно?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Апроксимативно па не знам, десетак можда, не знам, али не у перманентном временском периоду него сукцесивно рецимо, дешава се годину дана да немам ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да унесемо примедбу. Он је мислио тренутно.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Тренутно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Тренутно немам ниједан предмет сем овога што сам имала и што сам радила са колегом Бранком Мандићем прошле године 2009. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужене у овом предмету?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим тужилац уноси примедбу на то што је дозвољено ово питање психологу Ани Најман у колико предмета је тренутно ангажована у тзв. Специјалном суду.

Браниоче наставите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Мене занима следеће питање, постављам и господину доктору и госпођи Најман. Поменули сте на крају да је и прва сведокиња, чини ми се да ви прву дефинишете као "Ц1" као и логично, пила лекове пре испитивања, односно имала терапију пре испитивања. Ја вас питам коју је терапију имала, како ви знате да је она пила лекове? Пре испитивања са вама, пре интервјуа који сте ви с њом обавили?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Имала је скок крвног притиска па је добила лек «Нифелат» пре испитивања.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ако сам Вас добро разумео, то је било пре неких пола сата да сте рекли да је она пила лекове неке који су везани за болест депресије, нервно болесне? Питам, можда грешим, апсолутно је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже «Нифелат» је попила.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А госпођа "Ц2" шта је пила?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Пила је препарат «Респеридонал», респоек од 4 мг.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Тај се препарат пије једном дневно, тако сте нам рекли, јесам ли у праву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, доктор није рекао колико пута дневно.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: : Нисам помињао колико пута се пије.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питали сте га Ви, он је одговорио да се то пије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао доктор. Реците нам сад докторе колико пута се узима?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Свакодневно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневно колико је могуће.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Како лекар пропише. Може да се пије више пута дневно, увек кад се пије такав лек пије се свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато која је та највећа допуштена доза за дан?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: За ванболничку употребу 8 до 10 мг дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте имали увид у чињеницу да ли је сведок "Ц2" пила лекове пре него што је дошла код Вас на интервју?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Имали смо медицинску документацију, из ње се видело да је и раније пила лекове, шта је пила непосредно пре интервјуа то не знам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је неко преписао тај лек?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: У медицинској документацији стоји да треба да пије тај лек, преписали су јој психијатри у Нишу.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Кад јој је преписан, да ли се сећате тога?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Још 2002., 2003. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има тог у налазу можда докторе?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ево погледаћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не питамо оно што има, што пише.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Сад ћемо ми то негде видети, ја се везујем управо за оно што је данас господин доктор нама рекао и то ме занима. У току Вашег разговора она поново тај лек пије, а Ви рекосте, ако се добро сећам, а судија Ви ме исправите ако грешим, негде у транскрипту ћемо то наћи, да је она поново пила тај лек и да је имала потребу за тим леком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао да је пре тога попила, односно да ли знате докторе да ли је непосредно пред долазак?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, непосредно, то се подразумева ако је преписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је пила осим овог лека кад је попила ту пред Вама да ли Вам је познато да ли је пре тога тај лек исто узела?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте је питали?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Она је пила своју редовну терапију, значи све што узима тог дана.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је с Вама у разговору у тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори доктор.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Све што је прописано као јутарња терапија то је узела. У тренутку узбуђења за време испитивања тражила је тај лек и попила га је.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поново значи, јесте ли питали коју је дозу попила, колико је попила? Да ли сте јој Ви дали током терапије?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Она има свој лек, ми не располажемо лековима кад радимо вештачење.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Па ја мислим да сте Ви та личност која та лек треба да преписује и доктор Ваше струке је тај лек преписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад немојте одговарати, то је Ваша примедба.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није примедба, ово је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ко преписује тај лек?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Психијатар преписује.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви сте те струке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати господине Ђурићу.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нисте, али да ли Вас је то занимало шта она пије док разговара с Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, доктор је одговорио да је она узела своју јутарњу терапију, затим током испитивања попила лек.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Судија, ако Вама није јасно требамо сви да видимо, ја пратим, не кажем да Ви не пратите довољно, ја знам шта ја пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, то је питање. Господине Кастратовићу, то је већ одговорио 8 до 10 мг. Докторе, да ли Вам је познато шта је њена јутарња терапија? Дакле, шта је у оквиру јутарње терапије узела? Да ли је у тој јутарњој терапији био и овај «Рисполепт»?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Она има прописан, имала је прописан «Рисполепт» један дневно, антидепресив и средства за смирење анксиолитик. То је рекла да је попила тог јутра и тражила је да попије поново у тренутку када се узбудила, она је размотала те своје лекове пред нама и узела «Рисполепт» и попила.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли можете да нам кажете какав утицај има тако дупла доза све што сте прочитали од тих лекова на могућност расуђивања и нормалне комуникације код особе коју сте испитивали и да ли Вас је то уопште занимало, пошто то немамо у налазу?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Код веома узбуђених особа ова доза делује повољно, смирује их и чини способним за комуникацију.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Која доза, она јутарња или ова појачана коју сте јој Ви пустили да попије?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Извините нисам чуо шта сте рекли, шта сам пропустио?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питао сам конкретно да ли ова њена редовно преписана или ова коју је попила у Вашем присуству?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Редовно преписана плус попијена у нашем присуству је имала сврху да је смири да може да учествује у разговору.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Која је то доза, да ли можете да одредите прецизно?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Она је пред нама попила 4 мг «Рисполепта».

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А шта је попила ван Вас да Вам је то рекла?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Попила је своју јутарњу дозу, значи «Рисполепт», «Золофт» једну таблету од 4 мг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори доктор.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам питао прецизно.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Попила је таблету од 4 мг како редовно пије сваког дана, попила је антидепресив и попила је средство за смирење.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Који антидепресив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците докторе који и колико од тих милиграма?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Мислим да је «Золофт» у питању од 50 мг.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли знате или мислите? Јесте ли сигурни у то, јесте ли питали то?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ово сад говорим по сећању, немам овде тренутно, нисам у то сигуран.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нисте нашли за сходно то да убележите, налазите да то није битно?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Мислим да није битно.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Мислите да није битно?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, немојте тако разговарати са браниоцем, немојте тако постављати питања. Хајдете постављајте питања по закону.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ко је преписао ту терапију? Да ли сте Ви видели налаз о тој терапији која је преписана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, везано за медицинску документацију, да ли сте осим оне коју сте добили и која је овде побројана, имали пред собом још неку другу коју сведокиња је са собом донела?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Само ону коју смо добили и коју смо навели у изводима из медицинске документације и то смо навели на страни 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ја мислим да ту нема управо тог лека о коме Ви причате, колико овде читам.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: У навођењу нису наведени лекови који се пију него само дијагноза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ко је преписао конкретно медикаменте и како сте дозволили употребу дупле дозе тих медикамената ако нисте погледали претходно да су они уопште преписани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дозволили немојте одговарати, а да ли знате ко је преписао, шта Вас ту интересује обзиром да је др Ђурић рекао да је то преписао неки лекар из Ниша, односно психијатар из Ниша, шта ту име и презиме и то?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је то Вама рекао или је мени рекао или коме је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде је рекао малопре.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја питам за медикаменте који су преписани. Налаза ми имамо гомилу из Ниша па могу да идем дотле кад је који налаз нађен, који је од кад налаз. Ја питам када се пије одређени лек свако од нас зна ко нам га препише, једноставно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доктор је рекао да зна да је преписао неки лекар из Ниша, је ли тако? Да ли је преписано од неког лекара из Ниша, то сте малопре рекли?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да, да, она је рекла да долази у Ниш да би куповала лекове.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви сте јој поверовали, а нисте имали налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша констатација. Наставите с питањима.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Није констатација, питање је. Да ли сте пред собом имали било које медикаментозно, разумете, упућивање на куповину лека и на преписивање фармаколошке терапије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам господине Кастратовићу, доктор је рекао да сву документацију коју је имао код себе, он је побројао овде у налазу на страни 2.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви мени не дозвољавате питање, једноставно питање које није доктор одговорио у свом налазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте доктор одговорио.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Него позвао се на нешто што је читао а тога нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, објаснили сте ми.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја питам да ли сте Ви видели или нисте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам одбијам, доктор је већ одговорио. Наставите с питањима.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли перцепција Ваша кроз Ваш налаз је у било каквој вези са медикалном фармаколошком терапијом коју особа користи? Да ли човек који пије одређене лекове, који је под утицајем одређених лекова носи са собом измене у свом понашању и реакцији?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ако човек пије прописане дозе које му је лекар преписао нема измене у понашању које би утицале на његову перцепцију, схватање и мишљење.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Која је прописана доза по Вама за адекватно и нормално владање особе која пије овај лек који поменуемо. Како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите шта би он преписао? Он каже која је дневна допуштена доза, он је рекао која је дневна доза, рекао је доктор, рекао је малопре од 8 до 10 мг.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Од 8 до 10?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте имали могућности да разговарате са испитаником, пацијентом о неким ранијим или каснијим проблемима у оквиру њеног живота који би могли да доведу до оваквог стања како описујете?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Нисам добро разумео питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте икада питали госпођу пацијента "Ц1", такође и "Ц2" да ли су њихове трауме које су описивале једине трауме које су се у њиховом животу догодиле? Да ли су имале траума пре или накнадно?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Питали смо.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Зато што ја не видим да је то забележено, зато Вас и питам шта су Вам одговориле?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: У налазу имате опис.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нисам Вас питао за налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Кастратовићу прекидати вештака.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Нисам питао за налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите господине Ђурићу?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: У налазу су наведени подаци из живота испитаница па се рецимо види за "Ц1" да је била напуштено дете, да је живела по сиротиштима, што је траума такође.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте разговарали са госпођом "Ц2" о њеном детињству?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све наведено у налазу?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Све је наведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А накнадно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да видимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад више нећу сачекати јер ћете ми после дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, укључите. Господине Виторовићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу сачекати јер ми не дате, ништа не значи констатација да ја имам након што сте Ви дали одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Виторовићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам имао примедбу на накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОПОМИЊЕ СЕ заменик тужиоца за ратне злочине да не упада у реч и скаче и виче кад год жели да нешто каже.

Господине Кастратовићу, то све стоји у налазу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја тражим да ми дате реч, имам примедбу на овакво питање, а Ви сте дужни да унесете примедбу. После одлучите о њој шта хоћете али не можете ми ускратити право да дам примедбу на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Виторовићу, молим Вас да сада седнете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја имам примедбу на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам уопште шта је са Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево све је евидентирано што Ви вичете сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нисте одлучили, одлучите, дозволите питање, или консултујте веће и онда наставите а не можете као мало пре ја држим руку а Ви ми констатујете да сам ја накнадно имао примедбу.

Нисам ја имао примедбу накнадно, ја сам имао примедбу пре него што је дошло до одговора и сад имам примедбу. Слушамо питања која су сва наведена у налазу и мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Виторовићу седите молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ја Вас молим да то спречите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то је примедба. Значи, ако нема, ја не знам да ли сте Ви прочитали налаз. Све ово што је питао колега Кастратовић пише у налазу и мишљењу, па Вас ја молим да се тиме руководите и да тако дозвољавате или недозвољавате питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Виторовићу седите. Господине Крстићу, рећићете касније. Немојте прекидати господина Кастратовића, већ је прекинут у концепцији постављања питања. Изволите браниоче Кастратовићу. Господине Кастратовићу, наставите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немам ја ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, дакле ово су питања којима су се вештаци руководили, Вас интересује?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Може свашта да буде и у налазу и у ранијим исказима, то је мој коментар на све ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објаштавати.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имам право да питам, то није моје право то је негде и моја обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, оно што је Вас интересовало то је тај део налаза који сматрате да браниоци требају.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја сам завршио с питањем и потпуно је сувишно у односу на ово што сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, немојте објашњавати. Дакле, оно што је браниоца занимало, сачекајте да расправимо ово, то је овај део где сте причали о животу ових сведокиња итд.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Раније, то је завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, затим оно што је њега интересовало то сте навели итд., навели сте причу о догађају и оно што бранилац пита да ли сте разговарали о том неком каснијем животу и да ли је у том каснијем неком периоду после овога тог догађаја који описују било неких трауматичних догађаја који би могли да доведу до посттрауматског стресног поремећаја.

Судски вештак др. ЗОРАН ЂУРИЋ: Разговарали смо о каснијем животу обеју испитаница, нисмо добили податке да су неки каснији догађаји могли изазвати посттрауматски стресни поремећај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли Вам је у комуникацији, претпостављам да сте прочитали, да ли сте се бавили питањем не само

њиховог бекства већ и њиховог каснијег живота у односу на избеглички статус и сналажење и читаву муку која је те госпође задесила и на чињеницу да евентуално можда је ту постојало нешто што такође није скорашње него је исто тако са данашњег становишта давно јер ово све о чему причамо дешава се 1999., 2000. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад какав статус имају то не знамо али да ли сте имали те неке тешке животне услове у виду када сте закључивали?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Имали смо њихове животне услове у виду када смо закључивали о њиховим болестима и узроцима њихових болести.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Узроцима? А ја Вас питам узроци њихове болести поменули сте у свом исказу данас да леже код конкретно сведокиње "Ц2" негде исконски, тако рекосте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Колегинице не од рођења, значи да се препознаје код ње склоност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас позовите се на део налаза где то стоји.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Немам га судија, није то у налазу, то је било пре сат времена, пре паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код госпође "Ц2" да постоји нешто исконски?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли "Ц1" или "Ц2", исправићете ме причам, можда грешим. Ако грешим Ви кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тако нешто рекли, ми то нисмо чули? Не?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ја нисам рекао тако нешто.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А шта сте рекли везано за оно, можда сам ја погрешно интерпретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори госпођа Ана Најман. Да ли сте Ви рекли да има нешто исконски?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, ту реч нисам сигурно употребила али можда нешто слично.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да се негде препознало то код једне од сведокиња од њеног одрастања и кроз пут њеног одрастања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се препознало, шта то?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Траума и уопште све болести које данас има да је њима склона. Ево ја вам лаички то препричавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тако нешто, да ли је то неко рекао?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, ја сам рекла за испитаницу која је била напуштена од стране родитеља и која је живела у дому и која је била емоционално депримирана и која је живела под тешким условима,

да је то оставило, да је имала контакте итд., и то је просто био опис њеног раног развоја и животне сторије, а то стоји и у налазу тако да у том мислу можда неким другим речима али суштина је овога што сам сад рекла.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви морате да ми опростите ја сам лаик у овим стварима, барем тако волим себе да назовем. Први сексуални однос у дому, ово је нешто што је за госпођу "Ц2", четврта страна, «Била саму дому, он је био једно дете, ја сам била дете».

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Са вршњаком?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте. То Вас питам?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Па то је написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте госпођо одговарати.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: «Спавала сам и по гробљима», кад је спавала да ли сте питали? У то време су се правиле редаљке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта ту питате?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Управо ово што сам већ питао, значи да ли то можда можемо да доживимо као посттрауматични стрес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као трауму? Да ли је то можда био узрок овог посттрауматског стреса и поремећаја?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли Ви можете са сигурношћу као доктор, а да Вас нисам питао да тврдите да је једна ствар у младости, у детињству, одрастању узрок посттрауматичног стреса а да нека друга ствар која се такође догодила није, а једна се догодила пре 10 година и више од 10 година, а друга се десила пре 15, 20 година а можда и више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како се значи тај узрок посттрауматског стресног поремећаја дефинишете?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли Ви то професионално можете да тврдите?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Извините, која друга се догодила пре 15, 20 година.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ова коју Ви описујете и коју везујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Дакле, има ли нешто господине Ђурићу или госпођо Најман, нешто што евентуално као узрок тог посттрауматског стресног поремећаја може да се идентификује у претходном животу или у накнадном животу и како се одређује то шта је био узрок посттрауматског стресног поремећаја?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ми кад смо то наводили нисмо наводили никакве узроке него смо описивали њен ранији развој и школовање и породичну ситуацију и у контексту тога смо и наводили како је она живела и какве је односе имала са том баком, како је живела

у дому, ко јој је био привржен, ко је штитио итд. То је управо она прича коју сам ја рекла пре паузе о једном лонгитудиналном сагледавању њене биографске приче и њеног развоја. У том контексту то радимо за сваког испитаника у зависности од тога колико има «богатство» те своје сторије. Неко има врло сиромашну па онда испадне налаз јако кратак а неко има.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: То хоћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Кастратовићу.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Јесте. А овде смо наводили управо то. Морам да напоменем да је ова испитаница о којој говоримо, сада "Ц1" после свега тога она је успела да се на један примерени начин адаптира на социјалну средину у којој је живела, чак је била нешто и запослена, била је преко бироа рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити госпођо Најман било шта што може да открије идентитет обзиром да је суђење јавно.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Добро. Значи, она се уклопила у неку своју социјалну средину и одговарала је захтевима која је постављала та социјална и радна средина па се и тај стрес негде није ни верификовао, је ли, јер она је одговарала тим задацима који су се од ње очекивали, тако да би то на неки начин било психолошко објашњење уколико др Ђурић још нешто као психијатар може да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да видимо да ли др Ђурић има још нешто да каже.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Питање је како се дијагностикује посттравматски стресни поремећај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, оно што Вас пита бранилац како сте одредили да је управо овај догађај о којем оне сведоче на суду узрок посттравматског?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То се одређује по психичкој и телесној реакцији која се добија при одговарању на одређена питања пошто постоје питања на која је испитаница била индиферентна или није имала неку негативну емоцију и постоје питања, а то су управо она везана за трауматични период у њеном животу 1999. године које су изазвале снажну реакцију код ње и које су покренуле неке приче које иначе она можда не би причала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Накнадно ћу питати после једно логично питање, иако нисам психијатар, колико пута сте Ви разговарали с њом јер се и ово дешава пре 10 година, након овога о чему Ви сте причали с њом пре месец, два, прошло је 10 година, да ли сте причали за тих 10 година који је пут и живот та госпођа водила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговорила.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је још имала нека трауматична искуства?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговорила, већ смо то расправили.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Добро, ако је Вама јасно, мени је још јасније, али оно што је битно овде а то је како Ви одређујете да је мање битно нешто што се десило пре 20 година а да је више битно нешто што се десило пре 10 година?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се већ је одговорио?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Вама, ви сте разумели то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете браниоче даље.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Госпођо Најман, за Вас имам једно питање веома конкретно а то је да ли је пред Вама пила било какве медикаменте док сте комуницирали с њом, "Ц1" сведокиња?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ја кад сам ушла у просторију у којој је била одређена, пошто сам дошла можда 5 минута пре др Ђурића, затекла сам доктора који се представио као доктор и везано за хипертензију, мерио јој хипертензију итд.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Знате ли име, презиме тог лекара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, сачекајте да одговори.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Верујте ми ја нисам легитимно лице у просторијама Специјалног суда да ја некога легитимишем. Ако га је руководство или управа Специјалног суда ту пустила, наложила му да све то ради, ја стварно нисам легитимно лице које ће да проверава нити његов идентитет, нити његову функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само се бавите тим, затекли сте доктора који мери притисак и то ту смо и?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ништа, он је рекао да има тај и тај притисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи питање је било да ли је пила лекове, ето то је питао?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Да, он је одредио «Нифелат» и у том тренутку се појавио др Ђурић и она је попила тај «Нифелат», ми смо сачекали извесно време, десетак, петнаест минута, мало смо причали невезано са њом и онда смо кренули у неки разговор који је водио ка тој психолошко-психијатријској експлорацији.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте Ви упућени били у неке друге лекове, медикаменте које је пила по преписаној јој терапији?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, ништа више од онога што је имала од те документације и што је др Ђурић већ све рекао.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли је код сведокиње "Ц1" било лекова који су били не, како ви, психијатријске природе, значи нервне, неуролошке?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Како мислите да ли су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли сте Ви прегледали шта она има код себе од лекова?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, ја се извињавам али стварно такође нисам за то овлашћена ни за торбу ни за лекове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали шта је пила од лекова?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, сем овог «Нифелата» који ми је доктор рекао који је прегледао и преда мном мерио притисак, мислим завршавао мерење притиска, ја ништа друго не знам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте питали да ли је нешто попила пре тога и да ли има неку терапију?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, ја сам психолог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговорила је већ да је др Ђурић рекао да је терапију, он је малопре одговорио. Већ је одговорио на то питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не за "Ц2" ово питам за "Ц1"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За "Ц1" је већ одговорио, причао је о њеним болестима.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Он је причао за "Ц2", ја сам само један одговор чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитаћете што ви кажете у транскрипту.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Извињавам се судија, ми имамо једно питање за једног сведока. Ево да га поједноставимо, "Ц1" или "Ц2"? "Ц2" има гијагнозу у налазу вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, немојте објашњавати, ми смо расправили.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Морам да објасним кад видим да ме не разумете. Мене занима коју терапију су имали преписану и "Ц1" и "Ц2" пре налаза који сте Ви узели да састављате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Ђурић је рекао коју је терапију имала "Ц1" и које болести има пре паузе.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте а коју је терапију имала преписану и ко је ту терапију преписао, то није знао да нам одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: За једну од сведокиња, а за другу нам на то питање није одговорио. Ја сад постављам питање за другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам одбијам то, зато Вам кажем пређите на друго питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Налазите да то није битно? Да ли је током интервјуа који сте имали са било којом од сведокиња иједна од њих указала на било коју личност са којом је током суђења имала неко искуство непријатно? Подразумевам и мене самога и судско веће, да ли сте уопште о томе причали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали уопште о суђењу?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не конкретно.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли сте о учесницима у поступку разговарали?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не конкретно, нити смо, ја искрено да вам кажем први пут видим адвокате овде на окупу и некима знам имена, некима не знам имена, неке виђам на појединим суђењима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви иначе причате о суђењима? Да ли Ви иначе причате са онима особа које вештачите?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не, то није уопште није у задатку судског вештака, ово први пут чујем као неко питање.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Вас?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са овим сведокиња о поступку судском и о учесницима у поступку?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Сведокиње су говориле о томе чега се сећају па су поменуле да су неке особе имале младеж, неке ожиљак, да неки нису могли добро да затворе уста и то се односило на учеснике у тим њиховим трауматичним догађајима. Нису говориле о суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А где су оне те људе препознавале и виђале кад су Вам причале? Веома је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, како то мислите?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не разумем где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Тужилац маше, што значи да ставља примедбу и бранилац Крстић.

Добро. Шта Ви кажете господине Кастратовићу? Јесу ли Вам оне говориле где су те особе виделе?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ви знате добро шта ја питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам оне рекле где су те особе виделе, те што имају младеж итд?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: То су особе које су описивале по тим телесним карактеристикама су виделе у том Интернату где су биле затворене, тако су рекле и рекле су да, то је све што могу да кажем.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Можете да кажете, ја волим да Вас чујем.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Како мислите волите? Рекле су да су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Кастратовићу.

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да су такве особе биле тамо и да данас неке препознају, неке не препознају, неки као да су били тамо, неки нису, то смо записали све.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: На 4. и 5. страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то значи има на 4. и 5. страни?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Јесте ли Ви прочитали то судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Драго ми је да сте прочитали. Ја немам више питања. Мислим да ће сва питања даље бити залудна јер објективно у исто време морам да ставим и приговор да је ово злоупотреба и у исто време тражим да се прибави сваки од кривичних предмета у којима су направљена вештачења од конкретних вештака пред Специјалним судом и Окружним судом у Београду јер их има гомила и сви овако изгледају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Зато се ми не виђамо госпођо. Дај боже да се не виђамо никад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПОМИЊЕ СЕ и бранилац Кастратовић као прво да искључи микрофон. Као друго ОПОМИЊЕ СЕ због примедби које је упутио судским вештацима.

Даље СЕ КОНСТАТУЈЕ да је током паузе, а заправо од дела суђења када је пауза довршена у судници је присутна и бранилац адв. Марија Радуловић.

Бранилац Крстић је нешто хтео да каже?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја имам прво ову примедбу коју ми нисте дозволили раније, а тужиоцу јесте. Дакле, примедба се односи на начин на који водите Ви поступак чиме дискриминишете мене као браниоца, а тужиоцу дозвољавате све. Тужилац је док сте Ви говорили, односно колега питао без Ваше дозволе стављао примедбе, говорио, па чак и повишеним тоном. Ви нисте нашли за сходно ни да га опоменете, а мене сте опоменули зато што постављам питање ово или оно вештацима. Ја да знам ја не бих постављао ниједно питање и мислим да су вештаци зато

да разјасне сва питања овде спорна. То је једна примедба. Друга ја ћу бити врло отворен. Ја сам на почетку знајући све ове податке што је млад колега, ја се извињавам, изнео, чак сам предложио, био сам против личности вештака, мислим при том на госпођу психолога. Моје сазнање данас, а то сам од Вас чуо да је исти вештак вештачио и разговарао и овакав интервју водио и са мојим брањеницима а сада то чини са заштићеним сведоцима оне друге стране, мислим да је то невероватна колизија коју Ви не смете да дозволите и да је то био разлог да се уопште гопођа Најман не ангажује као вештак у овом предмету за ове сведоке, али ја верујем, ја при том нећу да кажем да вештаци нису способни или нису од струке, немају дигнитет у тој струци итд. Не, напротив, али мислим да се исувише често појављују, а посебно госпођа и моје питање је, у ствари имам два питања, једно је везано за извештај лекара специјалисте који сте Ви прочитали мада сам ја тешко то прочитао и односи се на мог брањеника Хајдари Самета, пошто је реч о повреди главе задобијене у току хапшења и тортуре приликом хапшења итд., он се каже субјетивно осећа, да има посттрауматски синдром. Сад ја питам овде вештаке да ли је то истоветна траума то што је доживео мој брањеник са овим траумама истоветна дијагноза, да ли може да се повеже. То је једно питање и друго ово толико пре што је лекар специјалиста из болнице Окружног затвора, а не специјалиста ВМА где сте га Ви иначе упутили. Значи, управо лекар који га лечи дао је ту дијагнозу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И друга примедба, а рекао бих више подпитање да ли лекари вештаци увек, како они кажу, комисијски раде по налогу суда и колико пута заједно су то радили до сада, не само госпођа Најман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово прво Вам одбијам. Да ли вас двоје радите заједно, колико пута сте радили заједно и да ли се иначе психолог и психијатар допуњују у оваквим налазима?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Госпођа Најман и ја смо радили једно четири, пет пута у животу за последњих 15 година заједно, а иначе кад смо одређени да заједно вештачимо допуњују се наши налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то иначе нормално за психијатријско-психолошки налаз да се раде заједно тако?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И тужилац је имао примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја судија имам примедбу. Прво, ја уљудно подигнем руку, а Ви сте унели да сам ја нешто махао, нисам махао, ја сам само подигао руку и сваки пут кад имам нешто да кажем ја подигнем руку да бих Вама скренуо пажњу. То што Ви у 90% случајева

то не поштујете то је нека друга ствар, али ја сам овог последњег пута подигао руку да бих Вас замолио да заштитите вештаке као што је то Ваша дужност да чините и са сведоцима које нисте заштитили али ја Вас молим да заштите вештаке од увреда и од начина оваквог саопштавања својих мишљења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам увек задовољна када неко има ту ко ће штитити и сведоке и вештаке и остало. Бранилац Петровић. Питање неко за вештака?

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Да, да. Једно питање имам за сведока, за вештака, извињавам се, госпођу Најман. Претпостављам да се она бавила тиме па зато моје питање је њој упућено. Зашто сте у опису психичког статуса сведока "Ц1" се бавили њеном, описивали њену оријентисаност и способност свести док таквог описа нема код давања психичког статуса сведока "Ц2"?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Психички статус уписује психијатар.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Е, па добро то онда за, нисам био сигуран ко се бавио тиме, онда за др Ђурића значи је питање?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Код "Ц1" је то описано зато што постоји налаз који указује да нешто није добро у оријентацији, у пажњи, у рачунању, у испољавању афекта, значи све што је запажено то је описано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Да ли то значи да је сведок "Ц2" и на основу чега сте закључили да је сведок "Ц2" свесна и оријентисана за разлику од сведока "Ц1" која је такође свесна али јој је оријентација непрецизна, како стоји у опису Вашег психичког статуса и на основу чега сте Ви дошли до закључка да је сведок "Ц2" са прецизном оријентацијом за разлику од сведока "Ц1", ако можете да упоредите пошто је реч о сведоцима које сте вештачили?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Питања оријентације су иста за све. Неко зна да одговори, неко не зна, значи "Ц2" је знала, "Ц1" није.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Ја се извињавам, не видим из чега сте Ви закључили које је то питање било упућено сведоку "Ц2" па сте Ви закључили да је она рецимо прецизно оријентисана, пошто је ово битно због неких других околности о којима су сведоци сведочили?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Питања која се постављају у вези са оријентацијом у времену су који је датум, која је година, које годишње доба, ко су личности око њих, у ком се простору налазе, на основу тога се закључује да ли особа схвата где је, с ким је, шта ради. То је део питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а какви су проблеми онда са оријентацијом код "Ц1"?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Извините, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проблеми са оријентацијом код "Ц1"?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: "Ц1" није знала датум, односно није била прецизна, није добро разумела питања, није била у стању да рачуна, то је све забележено, значи то су њене мане.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Ја бих молио само да ми укажете која су то питања пошто ја не видим у Вашем налазу, која су то питања упућена сведокињи "Ц2" која су имала за циљ да утврде да је она рецимо оријентисана у простору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекао је датум, простор, с ким разговара.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Па не, али питања нема кад је постављен психички статус сведока "Ц2", значи нигде се не види из чега је закључено да је она оријентисана за разлику од сведока "Ц1"?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми се у психијатријским интервјуима, има једно 500-600 питања ми њих не пишемо да не бисмо оптерећивали текст. Пишемо само оно што је упадљиво, да се нешто може наћи. Кад бисмо то писали сви налази би имали по 20-30 страна, значи тај део избегавамо. Дајемо само практично одговоре које добијамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И из скупа тих одговора закључујете да је неко свестан и оријентисан?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господин Радуловић се јавио за питање неко или примедбу?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Немам примедбу, напротив. Хоћу само да кажем да волим Платона али још више волим истину и у том смислу мислим да ћете разумети да као ранији судија о коме је чак написана и једна књига, увек сам остао панично заљубљен у рад суда и морам да вам кажем да ово судско веће на челу са председницом већа на један дијамантски и кривичнопроцесни начин води овај главни претрес. Што се тиче вештака, проф. др Србољуб Стојиљковић, нажалост покојни, проф. др Борис Акапамација написали су огромне уџбенике 500-600 страна и у тим уџбеницима има тачно како се врши вештачење. Према томе, ја кад приговарам вештачења неуропсихијатријско психолошке струке онда контролишем само да ли је тај метод утврђивања релевантних неуропсихијатријско психолошких чињеница повређен или неповређен имајући у виду да може да тај метод је презентиран на један непотпун и неуропсихијатријско психолошко неадекватан начин. Приговори никада не смеју да буду ад персонал. Да ли је неко вештачио, да ли неко не вештачи број онда би ми адвокати који крстаримо од

раније СФР Југославијом, па СР Југославијом, па са Црном Гором, па Републиком Српском и Србијом, могли да будемо стављени под јуридикцију сумње. Битно је стављати примедбе или екцепције, знате ад рем према суштини ствари. Шта је пропуштено у овом налазу и мишљењу са аспекта методологије, методологије утврђивања релевантних неуропсихијатријских психолошких чињеница или не. Овако је остао, морам да вам кажем, посебно колегу Марка кога волим као сина зато што сам 41 годину пријатељ, школски пријатељ с његовим оцем, али нате контекст је отрован, малтене хоће да се каже нешто што ја нећу ни да изговорим. Значи, не можемо правити *in culpa* оптужницу у односу на један рад неуропсихијатра и професора психологије зато да ли нама одговара или не. Ја лично мислим да мени савршено одговара за моје апологетско слово, за завршну реч налаз и мишљење ових вештака. Зашто? Па зато што је ум подлац. Нисам ја рекао, ко сам ја, нико и ништа, рекао је Шекспир, рацио лаже, живот лаже и говори истину, смисао живота једино говори истину и ја ћу знати итекако да тумачим оно што каже ниче, нема чињеница, нема факта, има њихових тумачења, значи има разних тумачења. Шта хоћу да кажем? Значи, човек који је разуман тај може да процењује, да оцењује, да разликује. Тај који разликује тај добро мисли, тај који мисли тај може да ситуационо даје различите исказе. Кад дајете различите исказе онда сте ви у лажи. Једино је у светској литератури, да подсетимо онако да не буде све ипак помало монотono и суво и духовно посно, једино је Родјон Родјонович Раскољњиков признао да је убио Аљону Ивановну и њену сестру Јелисавету, али када? Тек након једног минуциозног истражног креционирања од стране Порфирија Петровића. Према томе, никад нико, ништа није признао. Зато Бела Хабаш каже «Ово је свијет, истини овде није место». Према томе, где је Христос, не говорим сада у смислу метафизике, него у смислу неког симбола. Он као симбол истине је на небу или Мухамед или Јахве. Ко је на земљи Кајафа, шта је Кајафа, профит, лаж, прилатерални капитал. Према томе, ја морам да изразим своје дивљење какву Ви толеранцију имате, јер ако је о мени написана једна књига, онда бих ја о Вама и о Вашој толеранцији, о Вашем начину вођења, написао поштено да кажем 10 књига. А што се тиче налаза и мишљења вештака, то процењујемо према правилима њихове струке, али то треба конкретно, знате не *cvestio facti*, него *cvestio*, значи из њихове струке. Имао сам неподношљиву потребу да овде се ипак каже једна истина о невиђеном напору, о једној таквој количини уложеног и инвестираног труда од стране судског већа да дођемо до материјалне истине, с тим што материјална истина није истина. Шта је истина? Истина је божанска категорија и овде се не утврђује заиста истина како се догађај десио. Овде се само утврђује како се догађај десио на основу

оних доказа које је понудио тужилац. Ето то је то и зато ја хоћу да направим дистанцу у име струке коју обожавам, без обзира да ли се налазим са Вашим пултом или се налазим овде. Рекох, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вама. Судско веће и ја Вам захваљујемо и на комплиментима а сада да видимо ко после овога има још нешто да каже. Господин Марко Кастратовић.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ја се захваљујем човеку од кога сам пуно учио и оно што мени смета а негде имам и потребу да оправдам јесте чињеница да се овде, говоримо о много људи који седе иза овог стакла и ових решетака и да ја могу да разумем и бившег судију и да га поштујем као што он зна колико га поштујем. Ја не налазим да сам било када показао непоштовање према Вама, такође непоштовање према колегама, али моја обавеза је да преиспитујем и то је оно чиме се ја бавим и ја преиспитујем само са једним циљем а тај циљ је да ови људи пошто већ седе годину и по дана у затвору не седе у затвору ако им то не припада. Нећу да подилазим ни Вама колега, нисте ме увредили јер Ви не можете да ме увредите утолико што Вас посматрам као свог рођеног оца али нећу да подилазим ни вештацима ни судском већу ни тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастратовићу, сви смо све.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Молим Вас, питао сам конкретно и моје питање постављам поново, али ја нисам устао да држим пледоје него да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде онда.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Моје питање је следеће и тражим да се то питање постави од стране судског већа институцијама пред овим судом у колико предмета конкретно госпођа Најман и господин доктор раде скупа? Исто тако да се провере ти налази који су дати и такође још једно друго питање које пропустих ако ми дозволите да питам. Дисоцијација као синдром, поменули сте, ја га нисам нашао, а можда сам пропустио да га нађем у налазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи дисоцијација, добро?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, не, поменута је већ оно што значи, да ли је била у налазу вештака, да ли постоји као уписана?

Судски вештак др. АНА НАЈМАН: Не, то смо објашњавали механизме одбране.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Значи, није уписана у налазу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то било то? Е, сада да ли неко од оптужених има питања за вештаке? Има оптужени Фатон. Ставићете, дакле, вештаци ставићете слушалице, пребацићете на канал, пребациће вам судска стража ако може. Да ли може судска стража вештацима да намести превод? Оптужени Фатон, дакле оно када је рађен налаз.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја превод нисам чуо, али могу да разумем полако да ми објасниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада само "Ц1" и "Ц2", само тај налаз а оно за Вас и за оптужене други пут.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Да, да, ево за "Ц1" и "Ц2", хвала, разумем то све.

ПРЕВОДИЛАЦ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Да ли може неко да помогне оптуженом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ни оптужени превод? Немате превод?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Немам, тражим да ми помогне неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, немате превод.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: У реду. Ја сам овом приликом хтео бих да тражим помоћ присутни овде. Ја сам оптужени Фатон Хајдари, тражим помоћ и од вас јер сам човек који није завршио неке нарочите школе, а поготово ово у вези материје коју је разматрао и психијатар и психолог. Имам само пар кратких питања. У вези са "Ц2" кад тамо где је била кроз то стакло види само уво једног оптуженог и чује његово име и онда указује на чињеницу да је то то лице ко је урадио то и то, да не спомињем све те ружне речи пред овим женским светом овде присутним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде овако да то преведемо. Пита оптужени Фатон како је могуће да сведокиња која седи, ја сам вам објаснила у овом посебном делу суднице све прати преко монитора и види тако како види, препозна оптужене? Какво је то њено сећање да тако нешто, да ли је то то?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Само једно тело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рецимо види само по један део тела, какво је то сећање, да ли је то неко беспрекорно сећање? Како је могуће да се неко тако сећа после толико времена? Да ли је то било то што сте хтели да питате? То је то?

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Морам да кажем да је рекао само део тела, односно уво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било то? Какво је то сећање после толико година да може да се тако препозна? Ево сад ће нам доктори објаснити. Тужилац је за овим подигао руку као примедбу на ово питање. Одговорите молим вас какво је то сећање? Они су то већ одговарали, већ су причали како памте?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо одговорили да су сведокиње "Ц1" и "Ц2" запамтиле поједине карактеристике људи са којима су биле у контакту и мислим да су биле способне и данас ако су нашле исте карактеристике да то препознају нарочито ако су то биле особе са којима су доживеле трауматично искуство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Нигде није споменута карактеристика оптуженог Ахмета Хасанија, дакле, уво са једне стране је приказано, само суд утврђује, односно каже «Хасани излазите овде», а она одмах каже то је Ахмет Хасани који ми је гурао палицу у полни орган, тако да не видим и нека прецизно одговоре јер она је приметила само један део његовог лица а није видео целог Ахмета Хасанија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба. Да видимо сада да ли можда тужилац хоће да помогне нешто. Изволите тужиоче ако хоћете да помогнете нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја увек хоћу да помогнем, то што каже колега Радуловић, утврђивању материјалне истине и управо из тог разлога није тачно да је било ко који се налази у овој кућици ни "Ц1" ни "Ц2" ни било ко други видео само део тела или део увета, видео оно што смо сви на екранима видели а то је и кад особа долази до микрофона и док стоји испред микрофона снима га камера тако да то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче то је за вештаке неважно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А друга примедба, не то остаје у транскрипту. Судија, знате зашто је то важно? Као што данас кад сте читали и пропустом и Вашим и мојим није унета констатација да је "Ц2" подигла руке да би се бранила кад је на екрану видела Бурима Фазлију. Због тога ја ово интервенишем. Значи, други додатак је, друга примедба је та није сведокиња ниједна рекла да је дошао Ахмет Хасани јер она не зна име ниједног окривљеног. Она је препознала човека који је радио њој нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вештаци ово уопште није било за вас. Изволите оптужени само Ви говорите.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Што се тиче тужиоца ово што изјављује овде и хвала богу да се све овде снима и постоји потреба да се зна и оно што каже тужилац да није истина али да не буде неких неспоразума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви поставите питања ако имате за вештаке?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Питам психолога или неуропсихијатра колико крви има човек у свом организму, без обзира на узраст?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то да питамо њих, питаћемо неког другог од лекара ако буде дошао, то сада није питање за њих.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Управо због тога сам тражио помоћ. Имам још нека питања, постоји могућност да та питања се односе на друге стручњаке. Оставићу за друге стручњаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Оптужени Фазлију Бурим. Изволите.

ОПТ. БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Добар дан. Оптужени Бурим Фазлију. Имам пар питања да упутим стручњацима који су присутни овде. Каква је могућност, претпоставимо 1999. године, прошло је 11 година, ја сам био млађи за 10, 11 година, био сам и 25 кг слабији, а испоставило се да она мене препознаје, с обзиром на све те промене физичке које сам ја претрпео. Да ли је то могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте укључили осим тог протеча времена и промене које се јављају код људи, је ли тако, с тим протоком времена када сте описивали ту њихову могућност репродукције упамћеног итд? Да ли сте то укључивали у свој закључак, људи се мењају, је ли тако, осим што су године прошле и људи се мењају посебно из неког животног доба и узраста у коме су тада били оптужени до сада?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ми смо рекли већ да се неке карактеристике изгледа и понашања могу запамтити а да неки детаљи који нису рецимо везани за неки тренутак који је битан за сведокиње су могли изгледати, могли су изгубити. Значи оно што су запамтиле то су и рекле, то су немогућност затварања уста, некакав младеж, некакав ожиљак, такве ствари могу да препознају, могу да запамте изразе лица а наравно да могу и да се преваре уколико постоји велика разлика у телесној тежини, у боји косе, густини косе, годинама то не можемо да кажемо да је то исто као што је било некад. Међутим, појединости које су, понављам то, које су карактеристичне остају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ОПТ. БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Она је изјавила да увек кад су је третирали тако она увек је држала главу доле, како је онда тврдила да је видела нека карактеристична обележја кад није подигла главу а кад сам ја био на препознавању она је рекла да га препозна на основу неких оспи, неких бубуљица које има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће суд да цени, то није питање за вештака, то је питање за нас.

ОПТ. БУРИМ ФАЗЛИЈУ: Па нека, ја сам ето сматрао да морам да питам, хтео сам да користим присуство стручњака и имао сам жељу да упутим ова питања. У реду, не бих више питао, немам друга питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вратите се на место и оптужени Мемиши Агуш.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Имам једну примедбу, а исто тако и једно питање у вези нечега што се и мени догодило у прошлости а управо због тога и поставићу то питање. Оштећени или сведок осећа се горе да ли кад по први пута прича нешто или други пут кад прича о нечему што му се догодило? У ком случају се осећа боље, односно горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је лакше с протеком времена када прича о трауматичном догађају или о било ком догађају?

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О трауматичном? Добро. Дакле, да ли је када се прича десети пут лакше него први пут или је први пут теже испричати причу или је, како то иде код овог посттрауматског?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Карактеристика посттрауматског стресног поремећаја да у ствари нема олакшања са понављањем, има краткотрајних олакшања али се свако ново причање у ствари значи обнављање трауме, обнављање бола психичког.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Ово је била као моја примедба, због тога што сада говорим о сведоку "Ц2" и «Божур 50», код истражног судије ниједан од њих нису се жалили за ове ствари о којима су се жалили овде у суду, а моја примедба, ја сам упознао једну девојку после рата која је била силована и први пут када је причала имала је јако много проблема, она није могла ни да говори, а касније у другим случајевима она је говорила јако спонтано и лакше. А код "Ц2" и код «Божура 50» је супротна ситуација. Хвала вам, немам друга питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то Ваша примедба, унето. Да видим ко се то јавља, наравно оптужени Ахмет и оптужени Селимон Садику. Господине Крстићу, чујем жамор, господине Крстићу ја чујем жамор а Ви уопште не чујете чак ни оног преко микрофона што каже.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Добар дан. Оптужени Ахмет Хасани. Ја нисам толико школован човек, могу да кажем чак да сам без школе можда и од неуропсихијатра и од психолога тражим унапред извињење због тога, а ако постоји могућност да ми објашњавају мало опширније јер врло тешко схватам ово што је написано у овим документима у вези догађаја везано за сведоке "Ц1" и "Ц2", да ли се догодило некада вама да један човек који даје једну изјаву а од страха да ту изјаву неће моћи поновити зато што је то лажна изјава, а од страха, од постављених питања са ваше стране да има висок крвни притисак, односно да утиче на повећање крвног притиска, да ли се то вама догодило у вашој пракси некада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неко ко лаже или прича измишљену причу, да ли су могући ти телесни неки симптоми око тога као притисак итд., је ли то?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да, тако је госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питање је, докторе када кажете да неко ко прича о свом неком трауматском догађају и има о томе што је доживео да му скаче притисак, има неке физичке симптоме па кажете имао је неку психосоматску болест или поремећај тренутни, акутни, хронични итд., да ли је могуће, да ли сте сретали у својој пракси да неко има те

исте симптоме уколико лаже или уколико се боји да неће испричати оно што треба?

Судски вештак др.ЗОРАН ЂУРИЋ: Ја то нисам срео у пракси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: А хтео сам конкретно да вас питам за ове сведоке "Ц1" и "Ц2" и на основу ваше процене а писали сте и закључно око тога и имали сте и изјаве које је дала пред истражним судијом, дакле, и пред овим судом да ли сте тако проценили и да је она дала исту изјаву и пред вама и пред истражним судијом, да ли сте прочитали њихове изјаве испред истражног судије и овде пред судом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, јесу, све сам им дала, дакле из истражног судије и оно што су овде пред судом, значи све су имали.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја схватам да сте Ви им дали али да ли су ови стручњаци прочитали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево они шта кажете? Да, ево видите.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: То је моја примедба. Како сте могли да процените а ради се о истој изјави, а могао бих и да прочитам нешто из изјаве коју је дала испред истражног судије и на изјаву о мом препознавању, изјава пред овим судом дата, а ваше изјаве нисам прочитао шта сте написали, ја имам то код себе. Која је истина ако можете да ми кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу да Вам одбијем, обзиром да те разлике у исказима то цени суд, то није ствар вештака. То да ли је неко доследан или не, то такође цени суд, то није питање за психолога и психијатра. Они то могу да раде на свом послу, у свом животу, али овде у судском поступку тако нешто цени суд.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја сам добро схватио госпођо судија, али овде пише да је то процена психијатра, дакле, они треба да оцењују људе а не изјаве јер иста изјава се налази пред њима и пред истражним судијом и пред судом. По мом мишљењу један омањи од метар и по поломио ми је руку, а друго један мањи угурао ми је палицу. Ја се извињавам не могу да употребим тај израз. Како су проценили те изјаве, да ли су проценили само сведока "Ц1" и "Ц2" или и изјаве тих сведока? Ја се извињавам што се тако изражавам али ја онолико колико знам толико и говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, те изјаве и то да ли неко лаже или говори истину, да ли је био доследан, какав је кредибилитет тог човека, да ли том човеку треба веровати, то оцењује судско веће а не вештаци и ово сада схватам као Вашу примедбу на потенцирање на тим неким разликама у исказу али не као питање за вештака.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ево још једно питање а то би било моје задње питање. Лице које познаје један град, да кажем, лице које је отпуштено од војске као сто посто ментално неспособним, дакле, лице које поседује

документ да је био у болници умно поремећених особа, а да изађе пред вама, како ћете ви то проценити као стручњаци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ако то лице којим случајем дође пред овим стручњацима како ће они проценити то лице, да ли је у реду са њим или није а људи су примећивали да са њим није у реду, а и у затвору се то примећује да нешто са њим није у реду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ово питање не разумем, ово Вам одбијам.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ја конкретно говорим о мом брату Назифу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви питате за Самета?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Не, не за Самета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам рекла и оптуженом Фатону, дакле, када буде дошао, то је требао да буде јуче др Бранко Ђурић, када ту буде и спихолог Ана Најман, Бранко Мандић, извините, онда ћемо разговарати о томе, а то је оно што ћу и ја питати исто докторе.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: У вези првог питања које сам поставио, нисам добио адекватан одговор и тачан одговор а могу да кажем да човек који лаже он може да има повишен крвни притисак и да добије повишен крвни притисак, почиње да се тресе, почиње да црвени, то су обележја која он показује а на то нисам добио адекватан одговор. Управо због тога сам и питао јер од кога су тако научене, односно подучене јер кад су питања браниоца, конкретно питања онда тужилац чини такве интервенције као да је био бранилац психијатра, односно целога, а они су дошли овде да кажу нешто о тим сведоцима "Ц1" и "Ц2", а он поступа онако као да су они сведоци и као да су они нешто урадили. То је моја примедба упућена тужиоцу због чега тако поступа. Да ли кад су оне дале изјаве биле су подучене од тужиоца како да говоре или да су извршили сами експертизу, односно вештачење. Зашто тужилац стално интервенише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша примедба. Оптужени Селимон Садику примедбе или питања оптужени? Као примедбу? Изволите.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан. Оптужени Садику Селимон. Ја имам да кажем ово, пошто сам ја и кад сте наложили на пример да се ради вештачење сведока "Ц1" и "Ц2" ја сам изашао и рекао сам да за мене ово уопште није битно. Значи, хоћу да понављам, значи да се не увреде вештаци него сам ја то рекао и прије, значи за мене ово вештачење уопште није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се вратите и пустите оптуженог Назифа.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да, само још ово ако може некако да одговори. Значи, ја уопште нисам био у Гњилану у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине немојте сада понављати одбрану, дајте вештаци морају да иду, завршавамо радно време, пустите оптуженог Назифа, немојте понављати своју одбрану. Оптужени Назиф је нешто махао.

ОПТ. НАЗИФ ХАСАНИ: Поздрављам стручњаке који су нашли за сходно и дошли овде. Хтео бих да их питам за "Ц2" кад је давала изјаву ту из посебног дела, она је и плакала али и истовремено смејала. Да ли је то траума или шта је то, а тужилац увек је дигао руку и увек је тврдио да је то на основу траума које је она доживљавама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није евидентиран смех нигде у транскрипту, евидентирано је да плаче, евидентирано је да се тресе, такође су вештаци читали те транскрипте тако да и они сигурна сам да нису могли да виде тако нешто. Да ли сте ви прочитали неке реакције, да ли сте приметили да смо констатовали некада да плаче, да суђење прекида, да се тресе целим телом?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте прочитали?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прочитали негде за смех?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Не.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Немам друга питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Вештаци су упалили микрофон. Е, сада овако да вас обавестим да је у међувремену Служба за откривање, па још ту Јединица за заштиту, у сваком случају Министарство унутрашњих послова коначно је доставило овом суду целокупну медицинску документацију са историјом болести за сведока "Ц2". То је стигло након што је вештачење обављење, након што је овај писмени налаз дат, након што су одређени термини и вештаци позвани овде, то је документација овде у једном затвореном коверту, то је све ово, ми то нисмо преводили, ја то наравно нешто могу ту да прочитам, нешто не могу, то сада у сваком случају ми требамо да прочитамо, али то морају да погледају вештаци, па ћемо за овим да замолимо вештаке да ову медицинску документацију која је стигла, коју смо ми прегледали и која се односи на звештај из, ја сада вама читам, Специјалне психијатријске болнице у Нишу, затим из Дома здравља Ниш, дакле целокупну ову медицинску документацију, нећу сада овде вама читати, обзиром да ћемо да је фотокопирамо, да поступимо дакле на онај начин како смо то и до сада поступали везано за идентитет сведокиње "Ц2". Онда да вам фотокопирамо, онда да вам преведемо и онда да замолим вештаке да ово

погледају и да нам се изјасне да ли то нешто мења или не мења у вашем мишљењу и да нам онда онако евентуално да нам објасните шта је то.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да вештаци у допунском налазу и мишљењу се изјасне везано за сведокињу "Ц2" да ли се нешто мења и шта у њиховом закључку, а све по основу медицинске документације која је суду из МУП-а достављена 04.03. ове године. Вештаци су дужни да као тајну чувају све а према ранијем упозорењу што буду сазнали.

НАЛАЖЕ СЕ и стручној служби суда да уместо података унесе псеудоним "Ц2" пре него што фотокопира и преда ову документацију вештацима.

НАЛАЖЕ СЕ и служби да фотокопира и преда ову документацију тужиоцу, браниоцу и да након превода преда и пошаље и оптуженима.

Ето то је то што је стигло у међувремену. Ја вас молим да погледате ово. Ја сам то вама рекла и у паузи да смо ми добили ту документацију, да ћете ви то морати да гледате накнадно, обзиром да смо накнадно и ми то добили, то дакле није било све до сада до марта. У предмету, кажите, немате неки посебан рок тако да кад будете стигли. Кажите госпођо Најман?

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Ја бих нешто само да одговорим, није ми уобичајено да се као судски вештак на главном претресу јављам уопште мимо постављених питања од стране судског већа или адвоката, али хтела сам само да поентирам да је задатак судских вештака био прецизно написан у наредби, да смо се ми држали постављених питања и да смо одговорили на та питања по нашем максималном, стручном знању, умењу и искуству, да судски вештаци нису навијачи, нису адвокати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте госпођо Најман, сад је то заиста сувишно.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Па знате али ја то морам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не могу да предвидим шта ћете Ви да кажете и онда очекујем увек да то буде нешто што је сада. Немојте те емоције, за сада то све.

Судски вештак др.АНА НАЈМАН: Нису уопште емоције, ово су само констатације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за после суђења. Бранилац Крстић, неки предлог можда?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас молим уз ову допунску медицинску документацију да уврстите и овај извештај лекара специјалисте Окружног затвора у Београду управо вештацима који ће се бавити овом дијагнозом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога сада?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: За Хајдари Самета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, ово је за сведокињу "Ц2".

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У реду је, иста дијагноза па ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не може, ово је вештачење. Оптуженог Самета је гледао, прегледали су др Мандић и Ана Најман, др Мандић је прегледао а не др Ђурић.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Утолико пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. То ћемо накнадно. Дакле, за данас смо завршили, сутра настављамо претрес, вештаци такође, др Слободан Савић и др Слободан Славковић, ортопед ако буду могли да дођу ако се нешто у међувремену није десило. То је то.

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА.

НАСТАВИЋЕ СЕ сутра 14.04.2010. године, у 14:30 часова, у судници број 2, у овој згради.

Довршено у 18:49 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА